ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

της 8ης Ιουλίου 2020*

«Δημόσια υγεία – Ειδικές διατάξεις για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προελεύσεως που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο – Τροποποίηση του καταλόγου των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προελεύσεως, όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις από τη Βραζιλία – Άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 – Επιτροπολογία – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαιώματα άμυνας – Εξουσίες της Επιτροπής – Ίση μεταχείριση – Αναλογικότητα»

Στην υπόθεση T-429/18,

**BRF SA**, με έδρα το Itajaí (Βραζιλία),

**SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA**, με έδρα το Itajaí,

εκπροσωπούμενες από τους D. Arts και G. van Thuyne, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

**Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, εκπροσωπούμενης από τον A. Lewis, την B. Eggers και τον B. Hofstötter,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/700 της Επιτροπής, της 8ης Μαΐου 2018, για την τροποποίηση των καταλόγων των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης, όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις από τη Βραζιλία (ΕΕ 2018, L 118, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους Δ. Γρατσία (εισηγητή), πρόεδρο, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz, V. Valančius και R. Frendo, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Ιανουαρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

## Απόφαση

### Ιστορικό της διαφοράς

1 Οι προσφεύγουσες, BRF SA και SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA, ανήκουν στον όμιλο BRF capital, ο οποίος είναι καθέτως οργανωμένος και δραστηριοποιείται στην παραγωγή και στη διανομή κρέατος, περιλαμβανομένου του κρέατος πουλερικών, σε περισσότερες από 150 χώρες. Το 2017, ο εν λόγω όμιλος εξήγαγε, μέσω των προσφευγουσών, 152 107 τόνους κρέατος πουλερικών από τη Βραζιλία με προορισμό την αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ποσότητα που αντιπροσωπεύει το 38 % περίπου των συνολικών εισαγωγών από την εν λόγω χώρα για το έτος αυτό.

2 Στους καταλόγους που καταρτίσθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΚ) 854/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών διατάξεων για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (ΕΕ 2004, L 139, σ. 206), περιλαμβάνονταν δέκα εγκαταστάσεις που ανήκουν στην πρώτη προσφεύγουσα και δύο εγκαταστάσεις που ανήκουν στη δεύτερη προσφεύγουσα, ως επιχειρήσεις εξαγωγής κρέατος και προϊόντων με βάση το κρέας, περιλαμβανομένου του κρέατος πουλερικών, με προορισμό την αγορά της Ένωσης. Οι επίμαχοι κατάλογοι περιλαμβάνουν τις εγκαταστάσεις τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως των οποίων μπορούν να εισάγονται στην Ένωση.

3 Στις 21 Φεβρουαρίου 2018, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε προς γνωμοδότηση στη μόνιμη επιτροπή φυτών, ζώων, τροφίμων και ζωοτροφών (στο εξής: μόνιμη επιτροπή), σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 854/2004, σχέδιο εκτελεστικού κανονισμού για τη διαγραφή ορισμένων εγκαταστάσεων τρίτων χωρών από τον κατάλογο εγκαταστάσεων από τις οποίες μπορούν να εισάγονται στην Ένωση προϊόντα ζωικής προελεύσεως. Όλες οι σχετικές εγκαταστάσεις βρίσκονταν στη Βραζιλία.

4 Στις 10 Απριλίου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε στη μόνιμη επιτροπή μια πρώτη τροποποιημένη εκδοχή του σχεδίου εκτελεστικού κανονισμού που μνημονεύθηκε στη σκέψη 3 ανωτέρω. Στις 19 Απριλίου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε δεύτερη τροποποιημένη εκδοχή του εν λόγω σχεδίου. Η μόνιμη επιτροπή συζήτησε επ' αυτού κατά τη συνεδρίαση της 19ης Απριλίου 2018 και διατύπωσε θετική γνώμη αυθημερόν.

5 Στις 8 Μαΐου 2018, η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2018/700, για την τροποποίηση των καταλόγων των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών, από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης, όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις από τη Βραζιλία (ΕΕ 2018, L 118, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός).

6 Βάσει του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, ορισμένες εγκαταστάσεις στη Βραζιλία, μεταξύ των οποίων οι μνημονευθείσες στη σκέψη 2 ανωτέρω δώδεκα εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες, διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους.

7 Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, η απόφαση περί διαγραφής των εν λόγω εγκαταστάσεων από τους καταλόγους αυτούς στηρίζεται στην κοινοποίηση, μέσω του συστήματος έγκαιρης προειδοποιήσεως (στο εξής: προειδοποίηση RASFF), ενός «σημαντικ[ού] αριθμ[ού] σοβαρών και επαναλαμβανόμενων περιπτώσεων» μη συμμορφώσεως με τις απαιτήσεις της Ένωσης λόγω της παρουσίας σαλμονέλας σε κρέας πουλερικών και σε παρασκευάσματα κρέατος πουλερικών που προέρχονται από τις εγκαταστάσεις αυτές. Επιπλέον, οι αρχές της Βραζιλίας δεν έλαβαν τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση των ελλείψεων που διαπιστώθηκαν, με αποτέλεσμα να μην μπορούν πλέον οι αρχές αυτές να θεωρούνται ότι παρέχουν τις απαιτούμενες εγγυήσεις ως προς την τήρηση των σχετικών με τη δημόσια υγεία κανόνων αναφορικά με την εισαγωγή των επίμαχων προϊόντων.

8 Επιπροσθέτως, από τις πληροφορίες που παρέσχον οι αρχές της Βραζιλίας προέκυπτε επίσης ότι τον Μάρτιο του 2018 διαπιστώθηκαν περιπτώσεις απάτης στη Βραζιλία όσον αφορά την πιστοποίηση των εργαστηρίων για το κρέας και τα προϊόντα με βάση το κρέας που εξάγονται στην Ένωση. Οι σχετικές έρευνες κατέδειξαν ότι, σε σχέση με τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες, δεν υπήρχαν επαρκείς εγγυήσεις όσον αφορά τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της Ένωσης.

**Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων**

9 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Ιουλίου 2018, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή. Το υπόμνημα αντικρούσεως, το υπόμνημα απαντήσεως και το υπόμνημα ανταπαντήσεως κατατέθηκαν, αντιστοίχως, στις 28 Σεπτεμβρίου 2018, στις 22 Νοεμβρίου 2018 και στις 7 Ιανουαρίου 2019.

10 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Ιουλίου 2018 και πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-429/18 R, οι προσφεύγουσες υπέβαλαν αίτηση αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού.

11 Με έγγραφο της 9ης Ιανουαρίου 2019, οι διάδικοι ενημερώθηκαν για την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας και για τη δυνατότητα που είχαν να ζητήσουν τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 106 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Με έγγραφο της 30ής Ιανουαρίου 2019, οι προσφεύγουσες ζήτησαν τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως.

12 Με διάταξη της 13ης Φεβρουαρίου 2019, BRF και SHB Comércio e Indústria de Alimentos κατά Επιτροπής (T-429/18 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:98), ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση αναστολής εκτελέσεως του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.

13 Λόγω κωλύματος δύο μελών του πέμπτου τμήματος, ορίσθηκαν δύο άλλοι δικαστές προς συμπλήρωση του δικαστικού σχηματισμού.

14 Κατόπιν προτάσεως του πέμπτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραπέμψει την υπόθεση σε πενταμελές τμήμα.

15 Στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, τα οποία ελήφθησαν στις 29 Ιανουαρίου, στις 12 Σεπτεμβρίου και στις 21 Νοεμβρίου 2019, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τους διαδίκους να απαντήσουν σε σειρά ερωτήσεων και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εμπροθέσμως.

16 Η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη στις 21 Ιανουαρίου 2020.

17 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό στο σύνολό του ή, επικουρικώς, κατά το μέτρο που αφορά τις εγκαταστάσεις που τους ανήκουν·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

18 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

**Σκεπτικό**

19 Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται αντιστοίχως από:

– παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως·

– προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών·

– παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2 και παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 854/2004·

– παραβίαση της της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων·

– παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας·

– παράβαση του άρθρου 291 παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και των άρθρων 3, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΕ) 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ 2011, L 55, σ. 13).

20 Πέραν του ότι αμφισβητεί το βάσιμο όλων των ως άνω λόγων ακυρώσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι προσφεύγουσες απαραδέκτως ζητούν την ακύρωση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού στο σύνολό του, για τον λόγο ότι, πλην των δώδεκα εγκαταστάσεων που ανήκουν στις προσφεύγουσες, ο κανονισμός αυτός έχει ως αντικείμενο τη διαγραφή από τους καταλόγους που καταρτίσθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού 854/2004 οκτώ ακόμη εγκαταστάσεων που δεν συνδέονται με τις προσφεύγουσες.

21 Πρέπει, επομένως, να εξακριβωθεί σε ποιο μέτρο οι προσφεύγουσες νομιμοποιούνται ενεργητικώς να ζητήσουν την ακύρωση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού.

***Επί της ενεργητικής νομιμοποιήσεως των προσφευγουσών***

22 Προκειμένου να αποφανθεί επί της ενεργητικής νομιμοποιήσεως των προσφευγουσών, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να εκτιμήσει, προκαταρκτικώς, τη φύση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού. Προς τούτο πρέπει να εκτεθεί το πλαίσιο εντός του οποίου εκδίδεται ένας εκτελεστικός κανονισμός του είδους αυτού.

23 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, ο κανονισμός 854/2004 ορίζει τους ειδικούς κανόνες για την οργάνωση των επίσημων ελέγχων στα προϊόντα ζωικής προέλευσης. Συνακόλουθα, το κεφάλαιο ΙΙ του εν λόγω κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνει τα άρθρα 3 έως 8, αφορά τους επίσημους ελέγχους σχετικά με τις εγκαταστάσεις που βρίσκονται εντός της Ένωσης, ενώ το κεφάλαιο ΙΙΙ, το οποίο περιλαμβάνει τα άρθρα 10 έως 15, αφορά τις διαδικασίες εισαγωγής.

24 Όσον αφορά τις διαδικασίες εισαγωγής, το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 854/2004 προβλέπει ότι τα προϊόντα ζωικής προέλευσης πρέπει να εισάγονται μόνον από τρίτη χώρα ή τμήμα τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται σε κατάλογο, ο οποίος καταρτίζεται και ενημερώνεται από την Επιτροπή με εκτελεστική πράξη εκδιδόμενη με τη διαδικασία του άρθρου 19, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού.

25 Οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί μια τρίτη χώρα προκειμένου να περιληφθεί σε τέτοιο κατάλογο καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 4 του άρθρου 11 του κανονισμού 854/2004 –όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 60 του κανονισμού (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και

του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων (ΕΕ 2004, L 165, σ. 1)– οι οποίες παραπέμπουν στα άρθρα 46 και 48 του τελευταίου αυτού κανονισμού.

26 Οι προϋποθέσεις αυτές αφορούν ουσιαστικά την εκ μέρους των αρμόδιων αρχών της τρίτης χώρας παροχή επαρκών εγγυήσεων όσον αφορά τη συμμόρφωση ή την ισοδυναμία των διατάξεων της εθνικής τους νομοθεσίας με τη νομοθεσία της Ένωσης περί ζωοτροφών και τροφίμων και με τους κανόνες για την υγεία των ζώων. Στο πλαίσιο αυτό, λαμβάνεται επίσης υπόψη η νομοθεσία της τρίτης χώρας όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως, τη χρήση κτηνιατρικών φαρμάκων, την παρασκευή και χρήση των ζωοτροφών και τις συνθήκες υγιεινής. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή μπορεί να διενεργεί επίσημους ελέγχους σε τρίτες χώρες. Οι έλεγχοι αυτοί αφορούν, μεταξύ άλλων, τη νομοθεσία της τρίτης χώρας, την οργάνωση, τις εξουσίες και τον βαθμό ανεξαρτησίας των αρμοδίων αρχών, την κατάρτιση του προσωπικού τους, τους πόρους τους, την αποτελεσματικότητα της λειτουργίας τους και, τέλος, τις εγγυήσεις που μπορεί να παράσχει η τρίτη χώρα όσον αφορά την τήρηση των απαιτήσεων του δικαίου της Ένωσης ή την ισοδυναμία των τηρούμενων απαιτήσεων προς τις απαιτήσεις της Ένωσης.

27 Συναφώς, επισημαίνεται επίσης ότι η Βραζιλία περιλαμβάνεται, πρώτον, στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) 798/2008 της Επιτροπής, της 8ης Αυγούστου 2008, για την κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών, εδαφών, ζωνών ή διαμερισμάτων από τα οποία επιτρέπεται να εισαχθούν και να διαμετακομισθούν μέσω της Κοινότητας πουλερικά και κρέας πουλερικών και για καθορισμό των απαιτήσεων κτηνιατρικής πιστοποίησης (ΕΕ 2008, L 226, σ. 1), και, δεύτερον, στο παράρτημα II του κανονισμού (ΕΕ) 206/2010 της Επιτροπής, της 12ης Μαρτίου 2010, για τον καθορισμό καταλόγων τρίτων χωρών, περιοχών ή τμημάτων τους από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση ορισμένων ζώων και νωπού κρέατος, καθώς και των απαιτήσεων κτηνιατρικής πιστοποίησης (ΕΕ 2010, L 73, σ. 1). Οι κανονισμοί αυτοί εκδόθηκαν βάσει, μεταξύ άλλων, του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 854/2004.

28 Εντούτοις, η ανωτέρω καταχώριση της Βραζιλίας δεν αρκεί για την εισαγωγή προϊόντων ζωικής προελεύσεως στο έδαφος της Ένωσης από τη χώρα αυτή. Συγκεκριμένα, το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 854/2004 προβλέπει ότι, εκτός από ειδικές περιπτώσεις που προβλέπονται στην ίδια διάταξη, τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως επιτρέπεται να εισαχθούν στην Ένωση μόνον εφόσον έχουν αποσταλεί από και προέρχονται από ή έχουν παρασκευαστεί σε εγκαταστάσεις, οι οποίες περιλαμβάνονται σε καταλόγους που καταρτίζονται και ενημερώνονται προς τούτο από τις αρχές της οικείας τρίτης χώρας.

29 Οι προϋποθέσεις για την εγγραφή εγκαταστάσεως σε έναν από τους καταλόγους που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 28 ανωτέρω ορίζονται στο άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004. Ειδικότερα, κατά την εν λόγω διάταξη, μια εγκατάσταση δύναται να καταχωρίζεται σε τέτοιον κατάλογο μόνον εάν η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας προέλευσης εγγυάται ότι:

– η εν λόγω εγκατάσταση, καθώς και κάθε εγκατάσταση που χειρίζεται πρώτες ύλες ζωικής προέλευσης οι οποίες χρησιμοποιούνται για την παρασκευή των συγκεκριμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης, πληροί τις οικείες απαιτήσεις της Ένωσης ή απαιτήσεις, για τις οποίες έχει καθορισθεί ότι είναι ισοδύναμες προς αυτές, όταν αποφασίζεται η προσθήκη αυτής της τρίτης χώρας στον σχετικό κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 11,

– μια επίσημη υπηρεσία επιθεωρήσεως της τρίτης αυτής χώρας εποπτεύει τις εγκαταστάσεις και κοινοποιεί στην Επιτροπή, εφόσον είναι απαραίτητο, όλες τις σχετικές πληροφορίες για τις εγκαταστάσεις που παρέχουν τις πρώτες ύλες και

– η υπηρεσία αυτή έχει πραγματική εξουσία να απαγορεύει στις εγκαταστάσεις να εξάγουν προς την Ένωση, στην περίπτωση που οι εγκαταστάσεις δεν πληρούν τις προδιαγραφές που ορίζονται στην προαναφερθείσα πρώτη προϋπόθεση.

30 Επιπλέον, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 3, του κανονισμού 854/2004, οι αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών, οι οποίες περιλαμβάνονται σε καταλόγους που καταρτίζονται και ενημερώνονται από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 του ίδιου κανονισμού, εγγυώνται ότι οι κατάλογοι των εγκαταστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού καταρτίζονται, ενημερώνονται και κοινοποιούνται στην Επιτροπή. Κατά το άρθρο 12, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού, η Επιτροπή θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις ώστε να διατίθενται στο κοινό σε ενημερωμένη μορφή όλοι οι κατάλογοι που καταρτίζονται ή ενημερώνονται σύμφωνα με το ίδιο άρθρο.

31 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι, βάσει του κανονισμού 854/2004, για την εισαγωγή προϊόντων ζωικής προελεύσεως στο έδαφος της Ένωσης απαιτείται να πληρούνται σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις.

32 Πρώτον, η τρίτη χώρα καταγωγής των προϊόντων αυτών πρέπει να περιλαμβάνεται σε κατάλογο χωρών τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί ικανές να παράσχουν ορισμένες εγγυήσεις σχετικές με το κανονιστικό τους σύστημα αναφορικά με τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως. Ο κατάλογος αυτός καταρτίζεται και ενημερώνεται με εκτελεστική πράξη την οποία η Επιτροπή εκδίδει σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004.

33 Δεύτερον, τα επίμαχα προϊόντα πρέπει να προέρχονται από εγκαταστάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται σε κατάλογο καταρτιζόμενο από την αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας και ως προς τις οποίες η αρχή αυτή παρέχει τις ειδικές εγγυήσεις που περιγράφηκαν στις σκέψεις 29 και 30 ανωτέρω.

34 Σε αντίθεση δηλαδή με τους καταλόγους των χωρών από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές ορισμένων προϊόντων ζωικής προελεύσεως, οι κατάλογοι που αφορούν τις εγκαταστάσεις εξαγωγής καταρτίζονται και ενημερώνονται από τις αρμόδιες αρχές των τρίτων χωρών, οι οποίες τους κοινοποιούν στην Επιτροπή, η δε τελευταία οφείλει απλώς να τους θέσει στη διάθεση του κοινού.

35 Η ως άνω κατανομή καθηκόντων μεταξύ της Επιτροπής και των αρμοδίων αρχών των τρίτων χωρών, όπως καθιερώνεται με τον κανονισμό 854/2004, απαιτούσε να προβλεφθεί μέτρο διασφαλίσεως υπέρ της προστασίας της δημόσιας υγείας στην Ένωση. Συνακόλουθα, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του ίδιου κανονισμού, κάθε φορά που εκτιμά ότι είναι αναγκαία η τροποποίηση καταλόγου εγκαταστάσεων καταρτισθέντος από τις αρχές τρίτης χώρας, συνεπεία σχετικών πληροφοριών, όπως των εκθέσεων επιθεωρήσεως της Ένωσης ή προειδοποιήσεων RASFF οι οποίες εκδίδονται για τον σκοπό αυτό βάσει του άρθρου 50 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1), η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά όλα τα κράτη μέλη και εγγράφει το ζήτημα στην ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδριάσεως του σχετικού τμήματος της μόνιμης επιτροπής, προκειμένου η επιτροπή αυτή να λάβει απόφαση, εφόσον ενδείκνυται, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004. Η διαδικασία αυτή καταλήγει στην έκδοση εκτελεστικής πράξεως, όπως είναι ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός, με την οποία τροποποιείται ο κατάλογος των εγκαταστάσεων των τρίτων χωρών των οποίων τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως μπορούν να εισάγονται στην Ένωση.

36 Το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 854/2004 εξουσιοδοτεί δηλαδή την Επιτροπή να εκδίδει εκτελεστική πράξη βάσει της οποίας τροποποιούνται οι κατάλογοι που καταρτίζουν οι αρμόδιες αρχές των τρίτων χωρών. Από τη σκέψη 29 ανωτέρω προκύπτει ότι η τροποποίηση τέτοιου καταλόγου μπορεί να αποβεί αναγκαία όταν η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας καταγωγής δεν μπορεί πλέον να θεωρηθεί ότι παρέχει τις εγγυήσεις που περιγράφονται στο άρθρο 12, παράγραφος 2, του εν

λόγω κανονισμού όσον αφορά ορισμένες εγκαταστάσεις. Συναφώς, όπως εξάλλου υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψη 97 κάτωθι), το άρθρο 12, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού δεν προβλέπει αξιολόγηση από την Επιτροπή της μεμονωμένης συμπεριφοράς των οικείων εγκαταστάσεων αυτής καθεαυτήν, αλλά απλώς και μόνον εκτίμηση της αξιοπιστίας των εγγυήσεων που παρέχουν οι αρμόδιες αρχές ως προς τις εν λόγω εγκαταστάσεις. Η αξιοπιστία αυτή μπορεί να αμφισβητηθεί λόγω πλημμελειών που παρατηρούνται στην οργάνωση και τη λειτουργία των εν λόγω αρχών, αλλά και λόγω ενεργειών στις οποίες αυτές προβαίνουν όταν αντιμετωπίζουν περιπτώσεις μη συμμορφώσεως, εκ μέρους μεμονωμένων εγκαταστάσεων, προς τις απαιτήσεις του άρθρου 12, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του ίδιου κανονισμού. Μόνο στο μέτρο που στοιχεία σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σε μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις είναι κρίσιμα για την εκτίμηση της αξιοπιστίας των εγγυήσεων εκ μέρους των αρχών της τρίτης χώρας, καλείται η Επιτροπή, ενδεχομένως, να λάβει υπόψη τα εν λόγω στοιχεία.

37 Πρέπει να υπογραμμισθεί επίσης ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες (βλ. σκέψη 92 κάτωθι), οι εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο των εγκαταστάσεων τρίτων χωρών των οποίων τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως μπορούν να εισαχθούν στην Ένωση δεν είναι φορείς ατομικού δικαιώματος, το οποίο τους έχει απονεμηθεί βάσει πράξεως του δικαίου της Ένωσης και αντικείμενο του οποίου είναι η εξαγωγή των προϊόντων τους με προορισμό την αγορά της Ένωσης. Συγκεκριμένα, αφενός, το δίκαιο της Ένωσης προβλέπει ότι η εξαγωγή προϊόντων ζωικής προελεύσεως με προορισμό την αγορά της Ένωσης εξαρτάται από την εγγραφή της οικείας τρίτης χώρας στον κατάλογο του άρθρου 11 του κανονισμού 854/2004. Αφετέρου, η εγγραφή εγκαταστάσεων που ανήκουν στις προσφεύγουσες στους καταλόγους του άρθρου 12 του ίδιου κανονισμού δεν πραγματοποιείται από θεσμικό ή άλλο όργανο ή οργανισμό της Ένωσης, αλλά από τις αρχές της οικείας τρίτης χώρας και μόνον, τούτο δε αποκλειστικά για τους σκοπούς της λειτουργίας του συστήματος εγγυήσεων που εξετέθη στις σκέψεις 23 έως 34 ανωτέρω όσον αφορά, ειδικότερα, τη δεύτερη πτυχή του που περιγράφηκε στις σκέψεις 28 έως 30, 33 και 34 ανωτέρω.

38 Επομένως, εκτελεστική πράξη, όπως ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός, βάσει της οποίας η Επιτροπή προβαίνει στη διαγραφή ορισμένων εγκαταστάσεων από τους καταλόγους που έχουν καταρτίσει οι αρμόδιες αρχές τρίτης χώρας, δεν αποτελεί δέσμη ατομικών πράξεων με αντικείμενο την αφαίρεση δικαιώματος που έχει δήθεν απονεμηθεί στις εγκαταστάσεις αυτές. Συγκεκριμένα, η επίμαχη εκτελεστική πράξη τροποποιεί τη δεύτερη από τις δύο προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί, όπως εξετέθη στη σκέψη 33 ανωτέρω, κάθε παρτίδα προϊόντων ζωικής προελεύσεως που εξάγεται με προορισμό την αγορά της Ένωσης, ήτοι εκείνη που αφορά τις εγγυήσεις που παρέχουν οι αρχές της τρίτης χώρας καταγωγής σχετικά με την αποτελεσματική εφαρμογή της σχετικής νομοθεσίας της τρίτης χώρας αυτής. Με τέτοιο αντικείμενο, ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός καθιερώνει τον κανόνα κατά τον οποίο δεν επιτρέπεται πλέον η εισαγωγή στην αγορά της Ένωσης των προϊόντων ζωικής προελεύσεως που προέρχονται από τις εγκαταστάσεις τις οποίες αυτός αναφέρει. Ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται σε όλους εν γένει τους οικονομικούς φορείς οι οποίοι θα ενδιαφέρονταν ενδεχομένως να εισάγουν τέτοια προϊόντα που προέρχονται από τις εν λόγω εγκαταστάσεις, αλλά επίσης στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών της Ένωσης, με αποτέλεσμα ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός να έχει γενική ισχύ (βλ., κατ' αναλογίαν, απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Eurocoton κ.λπ. κατά Συμβουλίου, C-76/01 P, EU:C:2003:511, σκέψη 73).

39 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να διαπιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εάν και σε ποιο βαθμό ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός αφορά άμεσα και, ενδεχομένως, ατομικά τις προσφεύγουσες.

40 Κατά πάγια νομολογία, η προϋπόθεση να αφορά η πράξη που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής άμεσα ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, απαιτεί να συντρέχουν σωρευτικώς δύο κριτήρια, δηλαδή το προσβαλλόμενο μέτρο πρέπει, αφενός, να παράγει άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του ιδιώτη και, αφετέρου, να μην καταλείπει εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι η τελευταία έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη

ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (βλ. απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci, C-622/16 P έως C- 624/16 P, EU:C:2018:873, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

41 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, βάσει του επίμαχου εκτελεστικού κανονισμού και μόνον, τα προϊόντα που προέρχονται από τις εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημά του δεν πληρούν πλέον τη δεύτερη προϋπόθεση που πρέπει να πληρούται προκειμένου να εξαχθούν με προορισμό την αγορά της Ένωσης (βλ. σκέψεις 28 έως 30, 33 και 34 ανωτέρω). Ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός παράγει δηλαδή άμεσα αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως των προσφευγουσών, καθόσον αποκλείει ipso iure κάθε εισαγωγή προϊόντων ζωικής προελεύσεως από εγκαταστάσεις οι οποίες περιλαμβάνονται στο παράρτημά του και ανήκουν στις προσφεύγουσες. Εξάλλου, δεν αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, αποδεκτών του κανονισμού, οι οποίες είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή του, δεδομένου ότι η τελευταία έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από τη ρύθμιση της Ένωσης, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων.

42 Ωστόσο, είναι προφανές ότι η νομική κατάσταση των προσφευγουσών επηρεάζεται μόνον κατά το μέτρο που ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός έχει ως αντικείμενο τη διαγραφή από τους καταλόγους που καταρτίσθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 12 του κανονισμού 854/2004 των εγκαταστάσεων που τους ανήκουν. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες θίγονται άμεσα από τον εν λόγω εκτελεστικό κανονισμό μόνον όσον αφορά τις τελευταίες αυτές εγκαταστάσεις.

43 Κατά τα λοιπά, ως μη νομοθετική πράξη γενικής ισχύος, ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός συνιστά κανονιστική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (πρβλ. απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2018, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής, Επιτροπή κατά Scuola Elementare Maria Montessori και Επιτροπή κατά Ferracci, C-622/16 P έως C-624/16 P, EU:C:2018:873, σκέψεις 23 έως 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

44 Κατά συνέπεια, το ζήτημα εάν, προκειμένου να αναγνωριστεί ότι οι προσφεύγουσες νομιμοποιούνται ενεργητικώς να ζητήσουν την ακύρωση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, είναι αναγκαίο ο τελευταίος να αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες εξαρτάται από το εάν για την εφαρμογή του κανονισμού απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

45 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως εξετέθη στη σκέψη 41 ανωτέρω, ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός αποκλείει ipso iure κάθε εισαγωγή προϊόντων ζωικής προελεύσεως από τις εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονται στο παράρτημά του, 12 από τις οποίες ανήκουν στις προσφεύγουσες. Ως εκ τούτου, δεν είναι αναγκαίο να ληφθεί κανένα εκτελεστικό μέτρο από τις αρχές της Ένωσης ή των κρατών μελών προκειμένου ο εκτελεστικός αυτός κανονισμός να παραγάγει τα αποτελέσματά του. Στο πλαίσιο αυτό, ως εκτελεστικό μέτρο για την εφαρμογή του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, θα μπορούσε να θεωρηθεί μόνον η εκδιδόμενη από τις τελωνειακές αρχές κράτους μέλους πράξη με την οποία οι τελευταίες αρνούνται να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία στην αγορά της Ένωσης προϊόντα ζωικής προελεύσεως προερχόμενα από εγκαταστάσεις οι οποίες ανήκουν στις προσφεύγουσες και περιλαμβάνονται στο παράρτημα του επίμαχου εκτελεστικού κανονισμού.

46 Πλην όμως, η έκδοση τέτοιας πράξεως δεν εντάσσεται στην κανονική λειτουργία του συστήματος που καθιερώνουν οι εφαρμοστέοι κανόνες. Συγκεκριμένα, από το άρθρο 12, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 854/2004 προκύπτει ότι, κατόπιν της εγγραφής τρίτης χώρας στον κατάλογο του άρθρου 11 του ίδιου κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές της τρίτης αυτής χώρας οφείλουν να δεσμεύσουν, ήδη στο τελωνείο της χώρας καταγωγής, κάθε παρτίδα η οποία προορίζεται για εξαγωγή στην αγορά

αυτή και προέρχεται από εγκατάσταση μη περιλαμβανόμενη στον κατάλογο των εγκαταστάσεων από τις οποίες επιτρέπεται η εξαγωγή προϊόντων ζωικής προελεύσεως με προορισμό την αγορά της Ένωσης.

47 Κατά συνέπεια, τυχόν υποθετικό σενάριο κατά το οποίο, παρά την έκδοση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, παρτίδα προερχόμενη από εγκατάσταση που ανήκει στις προσφεύγουσες η οποία διεγράφη από τους επίμαχους καταλόγους θα έφθανε στα σύνορα της Ένωσης, θα στηριζόταν στην παραδοχή ότι οι προσφεύγουσες θα επιδιώξουν, με τη συνδρομή των αρχών της Βραζιλίας, να παραβούν τον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό εφαρμόζοντας πρακτικές καταστρατηγήσεως. Ωστόσο, μια τέτοια παραδοχή δεν είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψη για την εκτίμηση σχετικά με το κατά πόσον απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα για την εφαρμογή κανονιστικής πράξεως κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας. Πράγματι, σκοπός της διατάξεως αυτής είναι, ειδικότερα, να έχουν τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τη δυνατότητα να προσφύγουν κατά κανονιστικών πράξεων που τα αφορούν άμεσα και για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, ώστε να μη χρειάζεται τα πρόσωπα αυτά να ενεργήσουν παρανόμως προκειμένου να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη (απόφαση της 6ης Ιουνίου 2013, T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής, T-279/11, EU:T:2013:299, σκέψη 58· πρβλ., επίσης, διάταξη της 4ης Ιουνίου 2012, Eurofer κατά Επιτροπής, T-381/11, EU:T:2012:273, σκέψη 60).

48 Εάν, παρά την ανάλυση αυτή, γινόταν δεκτό ότι για την εφαρμογή του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν πάση περιπτώσει, ο κανονισμός αυτός αφορά ατομικά τις προσφεύγουσες καθόσον κατονομάζει, στο παράρτημά του, καθεμία από αυτές υπό την ιδιότητα της ιδιοκτήτριας ορισμένων από τις εγκαταστάσεις που μνημονεύονται στο παράρτημα. Πράγματι, στο μέτρο αυτό, ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός θίγει τις προσφεύγουσες λόγω μιας ιδιαίτερης ιδιότητάς τους που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με κάθε άλλο πρόσωπο, δεδομένου ότι είναι ιδιοκτήτριες ορισμένων εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα του κανονισμού αυτού, και, ως εκ τούτου, τις εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη τέτοιας πράξεως, κατά την έννοια της αποφάσεως της 15ης Ιουλίου 1963, Plaumann κατά Επιτροπής (25/62, EU:C:1963:17, σ. 223).

49 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφυγή είναι παραδεκτή στο μέτρο μόνο που αφορά τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες. Το παραδεκτό μέρος της προσφυγής αυτής συμπίπτει, επομένως, με το επικουρικώς προβαλλόμενο αίτημα ακυρώσεως, οπότε πρέπει να εξετασθεί το βάσιμο του αιτήματος αυτού.

### *Επί της ουσίας*

50 Πρέπει να εξετασθεί κατ' αρχάς ο έκτος λόγος ακυρώσεως.

*Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως, με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 291, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και των άρθρων 3, 10 και 11 του κανονισμού 182/2011*

51 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το σχέδιο βάσει του οποίου εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός ενεγράφη, προς γνωμοδότηση, στην ημερήσια διάταξη της μόνιμης επιτροπής της 19ης Απριλίου 2018. Εντούτοις, το κρίσιμο σχέδιο είχε υποβληθεί αυθημερόν στην εν λόγω επιτροπή, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011, το οποίο προβλέπει προθεσμία τουλάχιστον δεκατεσσάρων ημερών μεταξύ της υποβολής του σχεδίου εκτελεστικής πράξεως και της συνεδριάσεως της επιτροπής αυτής. Η προθεσμία αυτή αποτελεί ουσιώδη τύπο, η παράβαση του οποίου επιφέρει ακύρωση του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού.

Τέτοια παράβαση υπονομεύει επίσης το δικαίωμα ελέγχου το οποίο έχουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 4, και του άρθρου 11 του ίδιου κανονισμού.

52 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 854/2004, όταν η Επιτροπή προσφεύγει στη μόνιμη επιτροπή με σκοπό την τροποποίηση του καταλόγου εγκαταστάσεων των οποίων τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως μπορούν να εισαχθούν στην Ένωση, η επιτροπή αυτή αποφασίζει «σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 19, παράγραφος 2», του ίδιου κανονισμού.

53 Κατά το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004, στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της εν λόγω παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της αποφάσεως 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή (ΕΕ 1999, L 184, σ. 23).

54 Η απόφαση 1999/468 είχε εκδοθεί βάσει του άρθρου 202 ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 291 ΣΛΕΕ).

55 Το άρθρο 291, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ, ορίζει τα ακόλουθα:

«2. Όταν απαιτούνται ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση των νομικά δεσμευτικών πράξεων της Ένωσης, οι πράξεις αυτές αναθέτουν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή ή, σε ειδικές περιπτώσεις δεόντως αιτιολογημένες και στις περιπτώσεις των άρθρων 24 και 26 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, στο Συμβούλιο.

3. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας, μέσω κανονισμών, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία θεσπίζουν εκ των προτέρων γενικούς κανόνες και αρχές σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή.»

56 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 291, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν τον κανονισμό 182/2011, ο οποίος κατήργησε την απόφαση 1999/468.

57 Το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 182/2011 ορίζει τα εξής:

«Όταν βασικές πράξεις που εκδόθηκαν πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος κανονισμού προβλέπουν την άσκηση εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή σύμφωνα με την απόφαση [1999/468/], εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

[…]

γ) όταν η βασική πράξη παραπέμπει στο άρθρο 5 της απόφασης [1999/468], εφαρμόζεται η διαδικασία εξέτασης μνεία της οποίας γίνεται στο άρθρο 5 του παρόντος κανονισμού […]».

58 Εξάλλου, κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, του κανονισμού 182/2011, «[τ]α άρθρα 3 και 9 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται σε όλες τις υφιστάμενες επιτροπές για τους σκοπούς της παραγράφου 1».

59 Από το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 182/2011, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του κανονισμού 854/2004 που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 52 και 53 ανωτέρω, προκύπτει ότι η μόνιμη επιτροπή παρεμβαίνει εν προκειμένω σύμφωνα με τη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 5 του ίδιου κανονισμού.

60 Τέλος, το άρθρο 3 του κανονισμού 182/2011, με τίτλο «Κοινές διατάξεις», ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Οι κοινές διατάξεις που προβλέπονται στο παρόν άρθρο εφαρμόζονται σε όλες τις διαδικασίες που αναφέρονται στα άρθρα 4 έως 8.

[…]

3. Ο πρόεδρος υποβάλλει στην επιτροπή το σχέδιο εκτελεστικής πράξης που είναι προς έκδοση από την Επιτροπή.

Πλην δεόντως αιτιολογημένων περιπτώσεων, ο πρόεδρος συγκαλεί συνεδρίαση τουλάχιστον 14 ημέρες μετά την υποβολή του σχεδίου εκτελεστικής πράξης και του σχεδίου ημερήσιας διάταξης στην επιτροπή. Η επιτροπή εκδίδει τη γνώμη της σχετικά με το σχέδιο εκτελεστικής πράξης εντός προθεσμίας την οποία μπορεί να καθορίσει ο πρόεδρος σύμφωνα με το επείγον του θέματος. Οι προθεσμίες χαρακτηρίζονται από αναλογικότητα και παρέχουν έγκαιρα και πραγματικά στα μέλη της επιτροπής δυνατότητες να εξετάσουν το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και να εκφράσουν τις απόψεις τους.

4. Έως την έκδοση γνώμης από την επιτροπή, οιοδήποτε μέλος της επιτροπής μπορεί να προτείνει τροποποιήσεις και ο πρόεδρος μπορεί να υποβάλει τροποποιημένες εκδοχές του σχεδίου εκτελεστικής πράξης.»

61 Επισημαίνεται ότι οι απαιτήσεις του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011 συνιστούν βασικούς διαδικαστικούς κανόνες επιβαλλόμενους από τη Συνθήκη ΛΕΕ, οι οποίοι εμπίπτουν στους ουσιώδεις τύπους της νομιμότητας της διαδικασίας και των οποίων η μη τήρηση συνεπάγεται την ακυρότητα της οικείας πράξεως (απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής, C-183/16 P, EU:C:2017:704, σκέψη 114).

62 Εφόσον το άρθρο 291, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προβλέπει ρητώς έλεγχο εκ μέρους των κρατών μελών της ασκήσεως από την Επιτροπή των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που της ανατίθενται δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προθεσμία των δεκατεσσάρων ημερών, η οποία μπορεί να συντμηθεί σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, σκοπεί στη διασφάλιση της πληροφορήσεως των κυβερνήσεων των κρατών μελών, μέσω των μελών τους στην επιτροπή, σχετικά με τις προτάσεις της Επιτροπής, ώστε οι κυβερνήσεις αυτές να μπορούν, μέσω εσωτερικών και εξωτερικών διαβουλεύσεων, να λάβουν θέση με σκοπό να διαφυλάξουν, εντός της μόνιμης επιτροπής, τα συμφέροντά τους (πρβλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής, C-183/16 P, EU:C:2017:704, σκέψη 103).

63 Εν προκειμένω, από τα σημεία 212 έως 214 του δικογράφου της προσφυγής προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες στηρίζουν την επιχειρηματολογία τους στο γεγονός ότι η Επιτροπή υπέβαλε στη μόνιμη επιτροπή το σχέδιο βάσει του οποίου εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός στις 19 Απριλίου 2018, ήτοι την ίδια ημέρα της συνεδριάσεως κατά την οποία η επιτροπή αυτή θα το εξέταζε, χωρίς να τηρήσει την προθεσμία των δεκατεσσάρων ημερών που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 182/2011 (βλ. σκέψη 60 ανωτέρω).

64 Συναφώς, από τα αποσπάσματα του πρωτοκόλλου της μόνιμης επιτροπής που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει ότι η τελευταία υπέβαλε στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού στις 21 Φεβρουαρίου 2018 και ότι μια πρώτη τροποποιημένη εκδοχή του εν λόγω σχεδίου υποβλήθηκε στις 10 Απριλίου 2018. Η Επιτροπή προσθέτει ότι η δεύτερη τροποποιημένη εκδοχή του σχεδίου αυτού, η οποία υποβλήθηκε στις 19 Απριλίου 2018 στην εν λόγω επιτροπή, αφορούσε αμιγώς τυπική συμπληρωματική τροποποίηση, ορίζοντας ως ημερομηνία ενάρξεως ισχύος των προτεινομένων μέτρων τη δεύτερη ημέρα μετά τη δημοσίευση του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, αντί της αρχικώς προβλεφθείσας δέκατης πέμπτης ημέρας. Αυτή

η εκδοχή των πραγματικών περιστατικών επιρρωννύεται από τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή στις 30 Ιανουαρίου και στις 13 Δεκεμβρίου 2019 στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας.

65 Πρέπει δε να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού 182/2011, ενόσω η επιτροπή δεν έχει εκδώσει γνώμη, ο πρόεδρος μπορεί να υποβάλει τροποποιημένες εκδοχές του σχεδίου εκτελεστικής πράξεως (βλ. σκέψη 60 ανωτέρω).

66 Ως εκ τούτου, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, δεν διαπιστώνεται εν προκειμένω καμία παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 3, του κανονισμού 182/2011.

67 Τέλος, στο μέτρο που οι προσφεύγουσες στηρίζουν την προβαλλόμενη παράβαση των λοιπών διατάξεων που επικαλούνται, ήτοι του άρθρου 291, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και των άρθρων 10 και 11 του κανονισμού 182/2011, αποκλειστικώς στη μη τήρηση της προθεσμίας των δεκατεσσάρων ημερών που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού και μόνον, δεν μπορεί να διαπιστωθεί εν προκειμένω ούτε παράβαση των λοιπών αυτών διατάξεων, των οποίων γίνεται επίκληση.

68 Ως εκ τούτου, ο έκτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως*

69 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, στο πλαίσιο της υποχρεώσεώς της να αιτιολογήσει τον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό, η Επιτροπή όφειλε να εκθέσει τους ειδικούς λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι κάθε μία από τις οικείες εγκαταστάσεις έπρεπε να διαγραφεί από τους καταλόγους του άρθρου 12 του κανονισμού 854/2004. Πλην όμως, πρώτον, κατά την αιτιολογική σκέψη 4, ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός στηρίζεται στην ύπαρξη προειδοποιήσεων σχετικά με την παρουσία σαλμονέλας στο κρέας πουλερικών και στα προϊόντα κρέατος πουλερικών που προέρχονται από διάφορες εγκαταστάσεις στη Βραζιλία, χωρίς ωστόσο να εκθέτει ποιες ήταν οι συγκεκριμένες εγκαταστάσεις. Επιπλέον, από το παράρτημα του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή διέγραψε ορισμένες εγκαταστάσεις που ανήκουν στην πρώτη προσφεύγουσα από τον κατάλογο των εγκαταστάσεων από τις οποίες επιτρέπεται η εισαγωγή κρεάτων οικόσιτων οπληφόρων και προϊόντων με βάση το κρέας, ενώ η αιτιολογική σκέψη 4 του ίδιου εκτελεστικού κανονισμού δεν αφορά αυτό το είδος προϊόντων.

70 Δεύτερον, κατά την αιτιολογική σκέψη 5 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, οι αρχές της Βραζιλίας δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν τις ελλείψεις που διαπιστώθηκαν, με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν επαρκείς εγγυήσεις ότι οι εγκαταστάσεις, στις οποίες αναφέρεται η αιτιολογική σκέψη 4 του εν λόγω κανονισμού, πληρούν τις απαιτήσεις της Ένωσης. Η απουσία όμως οιασδήποτε διευκρινίσεως ως προς την πραγματική και νομική βάση της εκτιμήσεως αυτής και ως προς την ταυτότητα των οικείων εγκαταστάσεων συνιστά έλλειψη αιτιολογίας.

71 Τρίτον, η αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού ενέχει αντίφαση, καθόσον αναφέρεται, όσον αφορά τα ίδια πραγματικά περιστατικά, σε περιπτώσεις αποδεδειγμένης απάτης και στην ύπαρξη εν εξελίξει ερευνών και δεν καθιστά κατανοητούς τους λόγους για τους οποίους οι εν λόγω έρευνες συνεπάγονται απώλεια εμπιστοσύνης αντί για ενίσχυσή της. Επιπλέον, ο επίμαχος εκτελεστικός κανονισμός δεν περιέχει καμία αναφορά στα κρίσιμα για κάθε μία από τις οικείες εγκαταστάσεις πραγματικά περιστατικά.

72 Υπενθυμίζεται ότι η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και πρέπει να διαφαίνεται από αυτήν με σαφήνεια και χωρίς αμφισημία η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους για τους οποίους

ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχο του. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, ιδίως δε το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των παρατιθέμενων στοιχείων της αιτιολογίας και το συμφέρον που έχουν ενδεχομένως για παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να παραθέτει εξαντλητικά όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα εάν η αιτιολογία πράξεως πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται καθώς και το σύνολο των κανόνων δικαίου που διέπουν τον σχετικό τομέα (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, Αυστρία κατά Συμβουλίου, C-445/00, EU:C:2003:445, σκέψη 49).

73 Όσον αφορά ιδίως πράξεις γενικής ισχύος, όπως ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω), η αιτιολογία μπορεί να περιορίζεται στο να αναφέρει την όλη κατάσταση που οδήγησε στην έκδοσή του και τους γενικούς στόχους που επιδιώκει (απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, Kik κατά ΓΕΕΑ, C-361/01 P, EU:C:2003:434, σκέψη 102).

74 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνονται οι προσφεύγουσες σε πολλά σημεία των δικογράφων τους (βλ. σκέψη 92 κάτωθι), το δίκαιο της Ένωσης δεν τους απονέμει κανένα ατομικό δικαίωμα με αντικείμενο τη δυνατότητα εξαγωγής των προϊόντων τους με προορισμό την αγορά της Ένωσης (βλ. σκέψη 37 ανωτέρω). Όπως εξετέθη στις σκέψεις 23 έως 34 ανωτέρω, μια πράξη όπως ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός δεν έχει ως αντικείμενο την αφαίρεση οιουδήποτε ατομικού δικαιώματος που απονεμήθηκε βάσει άλλων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, πράγμα που θα απαιτούσε την κίνηση έρευνας σχετικά με τη συμπεριφορά του συγκεκριμένου προσώπου με αποτέλεσμα την έκδοση ατομικής πράξεως με αιτιολογία διευκρινίζουσα την επιλήψιμη συμπεριφορά.

75 Το ως άνω γεγονός αναδεικνύεται με μεγαλύτερη έμφαση διά της συγκρίσεως μεταξύ του νομικού πλαισίου εντός του οποίου δραστηριοποιούνται οι εγκατεστημένες σε τρίτες χώρες εξαγωγικές επιχειρήσεις (βλ. σκέψεις 23 έως 34 ανωτέρω) και εκείνου εντός του οποίου δραστηριοποιούνται οι επιχειρήσεις της Ένωσης.

76 Ειδικότερα, αφενός, οι εγκαταστάσεις της Ένωσης υπέχουν υποχρέωση λήψεως εγκρίσεως βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού 854/2004. Η διαδικασία εγκρίσεως κινείται κατόπιν αιτήσεως του φορέα εκμεταλλεύσεως, ενώ η ίδια η έγκριση χορηγείται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υπό τους όρους και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπονται στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του κανονισμού 882/2004. Προς τούτο, ο φορέας εκμεταλλεύσεως πρέπει να αποδείξει ότι πληροί τις σχετικές απαιτήσεις της νομοθεσίας της Ένωσης για τις ζωοτροφές ή τα τρόφιμα. Η έγκριση παρέχει στους φορείς εκμεταλλεύσεως των εγκαταστάσεων της Ένωσης ατομικό δικαίωμα να διαθέτουν στην αγορά της Ένωσης προϊόντα ζωικής προελεύσεως. Επιπλέον, το άρθρο 54, παράγραφος 2, του τελευταίου αυτού κανονισμού προβλέπει σειρά άλλων μέτρων επιβολής τα οποία οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν να λαμβάνουν έναντι των εγκαταστάσεων οι οποίες παραβαίνουν τις υποχρεώσεις που υπέχουν βάσει της εφαρμοστέας νομοθεσίας. Επομένως, το ατομικό δικαίωμα του οποίου απολαύουν οι φορείς εκμεταλλεύσεως των εγκαταστάσεων της Ένωσης, το οποίο πηγάζει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να θιγεί μόνον υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 31, παράγραφος 2, στοιχείο ε′, του ίδιου κανονισμού, σχετικά με την ανάκληση της εγκρίσεως λόγω σοβαρών παρατυπιών ή επανειλημμένων μέτρων διακοπής της παραγωγής, και του άρθρου 54, παράγραφοι 1 έως 3, του ίδιου κανονισμού, το οποίο προβλέπει σειρά άλλων μέτρων επιβολής λόγω παραβάσεων. Οι διατάξεις αυτές προβλέπουν την εφαρμογή διαδικασίας κατά του φορέα εκμεταλλεύσεως της οικείας εγκαταστάσεως, η οποία καταλήγει στην έκδοση ατομικής πράξεως με αιτιολογία διευκρινίζουσα την ή τις παραβάσεις του εν λόγω φορέα εκμεταλλεύσεως.

77 Αφετέρου, βάσει των άρθρων 4 έως 8 του κανονισμού 854/2004, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών διενεργούν σειρά επίσημων ελέγχων όσον αφορά όλα τα προϊόντα ζωικής προελεύσεως που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού.

78 Ως εκ τούτου, οι φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων της Ένωσης μπορούν να κινήσουν διαδικασία για τη χορήγηση εγκρίσεως, η οποία χορηγείται εφόσον ο αιτών πληροί ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια. Οι εγκαταστάσεις που έχουν λάβει την έγκριση αυτή έχουν, επομένως, ατομικό δικαίωμα να διαθέτουν στην αγορά της Ένωσης προϊόντα ζωικής προελεύσεως, δικαίωμα το οποίο μπορεί να αφαιρεθεί μόνον υπό τις συνθήκες που περιγράφηκαν στη σκέψη 76 ανωτέρω. Σε αντάλλαγμα, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν, βάσει του δικαίου της Ένωσης, τις υποχρεώσεις περί των οποίων έγινε μνεία στη σκέψη 76 ανωτέρω, ενώ η Επιτροπή διαθέτει, επιπλέον, έναντι αυτών τις εξουσίες επιβολής που προβλέπει η Συνθήκη.

79 Αντιθέτως προς την ως άνω κατάσταση, από τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού 854/2004 προκύπτει ότι η δυνατότητα των ευρισκόμενων σε τρίτη χώρα εγκαταστάσεων να εξάγουν προϊόντα ζωικής προελεύσεως με προορισμό την αγορά της Ένωσης απαιτεί, αφενός, την εγγραφή της εν λόγω χώρας και, αφετέρου, την εγγραφή της οικείας εγκαταστάσεως στους καταλόγους που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές. Πλην όμως, πρώτον, ο νομοθέτης της Ένωσης δεν επιφύλαξε στους ενδιαφερόμενους φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων που βρίσκονται σε τρίτη χώρα κανένα ρόλο στην κίνηση των σχετικών διαδικασιών ούτε τους παρέχει τη δυνατότητα να προσφύγουν στην Επιτροπή σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας αρνείται την εγγραφή τους στους σχετικούς καταλόγους. Δεύτερον, οι κρίσιμες διαδικασίες δεν καταλήγουν στην έκδοση πράξεως της Ένωσης παρέχουσας ατομικό δικαίωμα το οποίο θα μπορούσε να αφαιρεθεί μόνο μετά την περάτωση διαδικασίας κινηθείσας κατά κάθε μίας από τις οικείες εγκαταστάσεις. Όπως προαναφέρθηκε, το σύστημα σε δύο επίπεδα που καθιερώνει ο εν λόγω κανονισμός αποσκοπεί στο να παράσχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να εκτιμήσει εάν οι αρμόδιες αρχές της τρίτης χώρας παρέχουν τις εγγυήσεις που απαιτούν τα άρθρα 11 και 12 του κανονισμού αυτού (βλ. σκέψεις 24 έως 38 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, αφενός, η διαγραφή εγκαταστάσεως από τους επίμαχους καταλόγους δεν ισοδυναμεί με αφαίρεση ατομικού δικαιώματος απονεμηθέντος από το δίκαιο της Ένωσης (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω) και, αφετέρου, ούτε η Επιτροπή ούτε τα κράτη μέλη διαθέτουν εξουσία επιβολής έναντι εγκαταστάσεων ευρισκόμενων εκτός Ένωσης ή έναντι των τρίτων χωρών, οι οποίες δεν υπόκεινται άμεσα σε υποχρεώσεις που επιβάλλει το δίκαιο της Ένωσης.

80 Δεδομένων των διαφορών αυτών, η Επιτροπή είναι, σε αντιστάθμισμα, ελεύθερη να ορίζει το κατώτατο όριο αξιοπιστίας των εγγυήσεων που παρέχουν οι αρμόδιες αρχές τρίτης χώρας σε ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο, δυνάμενη συνεπώς ακόμη και να απαιτεί, λαμβανομένων υπόψη ουσιωδών παραμέτρων, σχεδόν άψογες επιδόσεις από τις αρμόδιες αρχές των τρίτων χωρών.

81 Στο πλαίσιο αυτό, οι απαιτήσεις αιτιολογήσεως που εξετέθησαν στις σκέψεις 72 και 73 ανωτέρω συνεπάγονται ότι η Επιτροπή οφείλει να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι οι αρχές της Βραζιλίας δεν παρείχαν πλέον, όσον αφορά τις συγκεκριμένες εγκαταστάσεις, τις εγγυήσεις που προβλέπει το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004.

82 Εάν οι κρίσιμοι λόγοι αναφέρονται σε στοιχεία που αφορούν ορισμένες εγκαταστάσεις, η σχετική έκθεση πρέπει να περιγράφει τα επίμαχα στοιχεία ως σχετικές πληροφορίες κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 854/2004, μόνο στο μέτρο που τούτο είναι αναγκαίο για να εξηγηθούν, σε συνδυασμό με τη συμπεριφορά ή τις δηλώσεις των αρχών της οικείας τρίτης χώρας, οι λόγοι για τους οποίους η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αρχές αυτές δεν παρέχουν πλέον τις εγγυήσεις που απαιτεί το άρθρο 12, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού.

83 Εν προκειμένω, από το παράρτημα του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού προκύπτει ότι οι εγκαταστάσεις οι οποίες ανήκουν στις προσφεύγουσες και τις οποίες αφορά ο κανονισμός αυτός περιλαμβάνονται σε τέσσερις διαφορετικούς πίνακες. Ο πρώτος πίνακας αφορά τα κρέατα οικόσιτων οπληφόρων (τμήμα I της ονοματολογίας των τομέων) και περιέχει μία μόνον εγκατάσταση που ανήκει στην πρώτη προσφεύγουσα. Ο δεύτερος πίνακας αφορά το κρέας πουλερικών και λαγομόρφων (τμήμα II της ονοματολογίας των τομέων) και περιέχει οκτώ εγκαταστάσεις που ανήκουν στην πρώτη και δύο εγκαταστάσεις που ανήκουν στη δεύτερη προσφεύγουσα. Ο τρίτος πίνακας αφορά τον κιμά, τα παρασκευάσματα κρέατος και το μηχανικώς διαχωρισμένο κρέας (τμήμα V της ονοματολογίας των

τομέων) και περιέχει μεταξύ άλλων, οκτώ εγκαταστάσεις που ανήκουν στην πρώτη και μία εγκατάσταση που ανήκει στη δεύτερη προσφεύγουσα. Ο τέταρτος πίνακας αφορά τα προϊόντα με βάση το κρέας (τμήμα VI της ονοματολογίας των τομέων) και περιέχει έξι εγκαταστάσεις που ανήκουν στην πρώτη προσφεύγουσα.

84 Η Επιτροπή εξέθεσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, ότι οι αρχές της Βραζιλίας είχαν κληθεί να λάβουν τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα για την αντιμετώπιση σοβαρών και επανειλημμένων περιπτώσεων μη συμμορφώσεως προς τις απαιτήσεις της Ένωσης λόγω της παρουσίας σαλμονέλας στο κρέας πουλερικών και στα παρασκευάσματα κρέατος πουλερικών. Πλην όμως, από τις πληροφορίες που παρέσχον οι ίδιες αρχές, καθώς και από τα αποτελέσματα των επισήμων ελέγχων που διενεργήθηκαν στα σύνορα της Ένωσης προκύπτει ότι τα απαιτούμενα μέτρα δεν είχαν ληφθεί, οπότε η διάθεση στην αγορά των προϊόντων που προέρχονταν από τις οικείες εγκαταστάσεις εγκυμονούσε κίνδυνο για τη δημόσια υγεία. Οι λόγοι αυτοί αφορούν τις δέκα εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες και περιλαμβάνονται στον δεύτερο πίνακα του παραρτήματος του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού.

85 Επιπλέον, κατά την αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, έρευνες σχετικά με περιπτώσεις απάτης που διαπιστώθηκαν στη Βραζιλία τον Μάρτιο του 2018 καταδεικνύουν ότι δεν υπήρχαν επαρκείς εγγυήσεις ώστε να γίνει δεκτό ότι οι εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες και διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους πληρούσαν τις σχετικές απαιτήσεις της Ένωσης. Οι λόγοι αυτοί αφορούν το σύνολο των εγκαταστάσεων των προσφευγουσών που περιλαμβάνονται στους τέσσερις πίνακες του παραρτήματος του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ίδια η φύση της επίμαχης απάτης, η οποία αφορά την πιστοποίηση των εργαστηρίων για τα κρέατα, συμπεριλαμβανομένου του κρέατος πουλερικών, και για τα προϊόντα με βάση το κρέας που εξάγονται στην Ένωση, είναι ικανή να κλονίσει την αξιοπιστία των εγγυήσεων που οι αρχές της Βραζιλίας πρέπει να παρέχουν βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004, γεγονός το οποίο, κατά την ίδια αιτιολογική σκέψη, καθιστά τα προερχόμενα από τις εγκαταστάσεις αυτές προϊόντα ικανά να αποτελέσουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

86 Η αιτιολογία αυτή περιέχει όλα τα στοιχεία που καθιστούν δυνατή την κατανόηση, λαμβανομένου υπόψη του εφαρμοστέου νομικού πλαισίου, των λόγων στους οποίους στηρίζεται η έκδοση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού στον τομέα του κρέατος και των προϊόντων με βάση το κρέας, συμπεριλαμβανομένου του κρέατος πουλερικών.

87 Συγκεκριμένα, τα στοιχεία που παρατίθενται στον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό αναφέρονται σε πλημμέλειες των αρμόδιων αρχών της Βραζιλίας, λαμβανομένων υπόψη των εγγυήσεων που αυτές πρέπει να παρέχουν κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004, περίσταση που προφανώς συναρτάται με την προστασία της δημόσιας υγείας, η διαφύλαξη της οποίας αποτελεί τον σκοπό του εν λόγω κανονισμού. Η αιτιολογία αυτή παρέχει επίσης στις προσφεύγουσες, ως πρόσωπα που νομιμοποιούνται ενεργητικώς να ζητήσουν την ακύρωση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, τη δυνατότητα να ασκήσουν προσφυγή αμφισβητώντας την ακρίβεια των διαπιστώσεων στις οποίες στηρίζονται οι ενέργειες της Επιτροπής.

88 Συναφώς, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να εκθέσει, στον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό, ποιες συγκεκριμένες προειδοποιήσεις, στις οποίες προέβησαν οι αρχές των κρατών μελών κατόπιν κάθε ελέγχου στα σύνορα της Ένωσης, αφορούσαν κάθε μία από τις εγκαταστάσεις που παρατίθενται στο παράρτημα του εν λόγω κανονισμού ή ποια συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά αποτελούν τη βάση της κατηγορίας περί απάτης όσον αφορά τις πιστοποιήσεις σε σχέση με κάθε μία από τις οικείες εγκαταστάσεις.

89 Συγκεκριμένα, αφενός, δεδομένου ότι η Επιτροπή αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 5 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, ότι μόνον οι συγκεκριμένες εγκαταστάσεις διεγράφησαν από τον σχετικό κατάλογο, οι προσφεύγουσες είναι σε θέση να ελέγξουν εάν προϊόντα που

απεστάλησαν από εγκατάσταση περιλαμβανόμενη στο εν λόγω παράρτημα αποτέλεσαν αντικείμενο προειδοποιήσεων και εάν ο αριθμός των ενδεχόμενων προειδοποιήσεων μπορεί να χαρακτηριστεί σημαντικός. Αφετέρου, ο λόγος που εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 6 του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού, κατά τον οποίο το εφαρμοστέο σύστημα πιστοποιήσεως παρουσιάζει πλημμέλειες οι οποίες κατεδείχθησαν σε έγγραφα σχετικά με τις έρευνες που διεξήχθησαν από την αστυνομία και τη δικαστική εξουσία της Βραζιλίας στον τομέα των κρεάτων και των προϊόντων με βάση το κρέας, αρκεί, υπό το πρίσμα του προβαλλόμενου σκοπού περί προστασίας της ανθρώπινης υγείας, για να στηρίξει το διατακτικό πράξεως όπως ο εκτελεστικός αυτός κανονισμός. Εξάλλου, το γεγονός ότι οι αρχές της Βραζιλίας ανακάλυψαν οι ίδιες την απάτη και το γεγονός ότι διεξάγουν τις εν εξελίξει ακόμη έρευνες ουδόλως υποδηλώνει αντιφατική αιτιολογία. Συγκεκριμένα, λαμβανομένου υπόψη του δεδηλωμένου και σύμφωνου προς τον κανονισμό 854/2004 σκοπού περί προστασίας της ανθρώπινης υγείας, η Επιτροπή έχει την εξουσία να αντιδράσει στις συγκεκριμένες υπόνοιες απάτης σχετικά με την πιστοποίηση προϊόντων όταν οι υπόνοιες αυτές δημιουργούν σοβαρές αμφιβολίες ως προς τη συστημική ικανότητα των αρχών της τρίτης χώρας να παράσχουν τις εγγυήσεις που προβλέπει το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, χωρίς να αναμείνει το οριστικό αποτέλεσμα των ερευνών αυτών.

90 Τέλος, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, ο τομέας του κρέατος οπληφόρων και ο τομέας των προϊόντων με βάση το κρέας εμπίπτουν στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, η οποία αναφέρεται στο «κρέας» εν γένει. Το γεγονός αυτό δικαιολογεί το ότι ορισμένες εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες περιλαμβάνονται στον πρώτο και στον τέταρτο πίνακα του παραρτήματος του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού, οι οποίοι αφορούν τα επίμαχα προϊόντα.

91 Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας των προσφευγουσών*

92 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι περιστάσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός στοιχειοθετούν προσβολή των δικαιωμάτων τους άμυνας, όπως αυτά προστατεύονται βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά την άποψή τους, η Επιτροπή δεν τις ενημέρωσε για τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη εις βάρος τους ούτε τις κάλεσε να λάβουν θέση συναφώς πριν από την έκδοση του προμνησθέντος εκτελεστικού κανονισμού. Ισχυρίζονται μάλιστα ότι το θεσμικό αυτό όργανο δεν έδωσε συνέχεια στα αιτήματα που είχαν υποβάλει προκειμένου να του εκθέσουν τις απόψεις τους. Πλην όμως η διαδικασία του άρθρου 12 του κανονισμού 854/2004 καταλήγει, βάσει πράξεως της Επιτροπής, στη στέρηση του δικαιώματός τους να εξάγουν τα οικεία προϊόντα με προορισμό την αγορά της Ένωσης λόγω πραγματικών περιστατικών σχετικών με την ατομική συμπεριφορά τους. Οι προσφεύγουσες συνάγουν εξ αυτού ότι η δυνατότητα διαλόγου με τις αρχές της Βραζιλίας δεν υποκαθιστά τον σεβασμό των δικαιωμάτων τους άμυνας εκ μέρους του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε τη βλαπτική γι' αυτές πράξη.

93 Κατά το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο α′, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το δικαίωμα χρηστής διοικήσεως περιλαμβάνει το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση πριν να ληφθεί ατομικό μέτρο εις βάρος του. Συγκεκριμένα, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας, στο πλαίσιο κάθε διαδικασίας που κινείται εναντίον ενός προσώπου και είναι ικανή να καταλήξει σε βλαπτική γι' αυτό πράξη, συνιστά θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης η οποία πρέπει να διασφαλίζεται, ακόμη και ελλείψει οποιασδήποτε ρυθμίσεως σχετικά με τη διαδικασία. Η αρχή αυτή επιτάσσει να παρέχεται στους αποδέκτες αποφάσεων, οι οποίες επηρεάζουν ουσιωδώς τα συμφέροντά τους, η δυνατότητα να γνωστοποιούν λυσιτελώς την άποψή τους επί των στοιχείων τα οποία ελήφθησαν υπόψη εις βάρος τους και στα οποία στηρίχθηκε η επίμαχη πράξη (αποφάσεις της

21ης Σεπτεμβρίου 2000, Mediocurso κατά Επιτροπής, C-462/98 P, EU:C:2000:480, σκέψεις 36 και 43, και της 1ης Οκτωβρίου 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware κατά Συμβουλίου, C-141/08 P, EU:C:2009:598, σκέψη 83).

94 Αντιθέτως, όταν πρόκειται για πράξεις γενικής ισχύος, πλην ρητής διατάξεως περί του αντιθέτου, ούτε η διαδικασία καταρτίσεώς τους ούτε οι ίδιες οι πράξεις αυτές απαιτούν, δυνάμει των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι το δικαίωμα ακροάσεως, διαβουλεύσεως ή ενημερώσεως, τη συμμετοχή των θιγομένων προσώπων (διατάξεις της 30ής Σεπτεμβρίου 1997, Federolio κατά Επιτροπής, T-122/96, EU:T:1997:142, σκέψη 75, της 11ης Σεπτεμβρίου 2007, Honig-Verband κατά Επιτροπής, T-35/06, EU:T:2007:250, σκέψη 45, και απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, TAO-AFI και SFIE-PE κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, T-456/14, EU:T:2016:493, σκέψη 69).

95 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 23 έως 38 ανωτέρω, ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός συνιστά πράξη γενικής ισχύος εκδοθείσα βάσει εκτιμήσεων σχετικά με την αναξιοπιστία των εγγυήσεων που παρέχουν οι αρχές της Βραζιλίας σε σχέση με την αποτελεσματική εφαρμογή της εθνικής τους νομοθεσίας από ορισμένες ευρισκόμενες στην εν λόγω τρίτη χώρα εγκαταστάσεις.

96 Επομένως, η διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού δεν κινήθηκε κατά των προσφευγουσών και δεν είχε ως αποτέλεσμα τη λήψη ατομικού μέτρου, του οποίου αυτές ήταν αποδέκτριες. Εξάλλου, ο κανονισμός 854/2004 δεν περιέχει διάταξη που να κατοχυρώνει το δικαίωμα προσώπων, όπως οι προσφεύγουσες, να ακουστούν. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν όφειλε να καλέσει τις προσφεύγουσες να της αναπτύξουν την άποψή τους επί των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για την έκδοση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, οπότε ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 2, και παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 854/2004*

97 Κατά τις προσφεύγουσες, η διαγραφή ορισμένων μόνον εγκαταστάσεων από τους επίμαχους καταλόγους καταδεικνύει ότι η Επιτροπή αξιολόγησε την ατομική συμπεριφορά εκάστης εξ αυτών, ενώ η νομική βάση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, ήτοι το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ', του κανονισμού 854/2004, επιτρέπει μόνον αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των αρμοδίων αρχών της Βραζιλίας.

98 Ακόμη και εάν υποτεθεί ότι οι λόγοι στους οποίους στηρίζεται ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός αφορούν την εκτίμηση στην οποία προέβη η Επιτροπή σχετικά με την αποτελεσματικότητα των αρχών αυτών, η εκτίμηση αυτή ενέχει πρόδηλα σφάλματα. Ειδικότερα, κατά τις προσφεύγουσες, πρώτον, η πρόσκληση προς τις αρχές της Βραζιλίας να λάβουν τα αναγκαία διορθωτικά μέτρα κατόπιν του εντοπισμού σαλμονέλας στο κρέας πουλερικών και στα παρασκευάσματα κρέατος πουλερικών αφορά τις συστάσεις που διατυπώθηκαν στην έκθεση ελέγχου που διενεργήθηκε τον Μάϊο του 2017. Εντούτοις, από την έκθεση που καταρτίσθηκε μετά από δεύτερο έλεγχο που διενεργήθηκε μεταξύ τέλους Ιανουαρίου και αρχών Φεβρουαρίου 2018 προκύπτει ότι οι αρχές της Βραζιλίας είχαν λάβει τα εκτελεστικά μέτρα που απαιτούνταν βάσει των εν λόγω συστάσεων.

99 Δεύτερον, για το χρονικό διάστημα μεταξύ 1ης Μαρτίου 2017 και 19ης Απριλίου 2018, αντικείμενο προειδοποιήσεως RASFF αποτέλεσαν μόνον 41 περιπτώσεις που αφορούσαν τις δώδεκα εγκαταστάσεις που διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους και ανήκουν στις προσφεύγουσες. Πλην όμως, αφενός, κατά την ίδια περίοδο, από τις επίμαχες εγκαταστάσεις είχαν εξαχθεί 6 766 εμπορευματοκιβώτια με προορισμό την Ένωση υπό καθεστώς ενισχυμένων ελέγχων που συνεπάγονταν συστηματικές επιθεωρήσεις των παρτίδων που φθάνουν στο τελωνείο εισαγωγής. Αφετέρου, μεταξύ 19ης Ιουνίου 2017 (ημερομηνίας κατά την οποία οι αρχές της Βραζιλίας άρχισαν να ελέγχουν το σύνολο των παρτίδων που προορίζονταν για εξαγωγή) και 19ης Απριλίου 2018, εννέα

εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες αποτέλεσαν αντικείμενο καμίας έως δύο προειδοποιήσεων RASFF και δύο άλλες εγκαταστάσεις αποτέλεσαν αντικείμενο τεσσάρων έως έξι προειδοποιήσεων RASFF. Επιπλέον, η εκ μέρους των αρχών της Βραζιλίας αναστολή, τον Μάρτιο του 2018, της εγκρίσεως δύο εγκαταστάσεων που ανήκουν στις προσφεύγουσες άρχισε να ισχύει μόνον από τον Απρίλιο του έτους αυτού, οπότε ο ελάχιστος αριθμός προειδοποιήσεων RASFF κατά τους τρεις πρώτους μήνες του 2018 δεν μπορεί να αποδοθεί στην αναστολή αυτή. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν φαίνεται να άντλησε κανένα συμπέρασμα από τις 140 προειδοποιήσεις RASFF που εκδόθηκαν μεταξύ 1ης Μαρτίου 2017 και 19ης Απριλίου 2018, οι οποίες αφορούσαν εγκαταστάσεις που δεν ανήκουν στις προσφεύγουσες και δεν διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους.

100 Τρίτον, από τα σχετικά στατιστικά στοιχεία προκύπτει ότι το ποσοστό των εμπορευματοκιβωτίων που προέρχονται από τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες και διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους, σε σχέση με τα οποία εντοπίσθηκε σαλμονέλα στο πλαίσιο ενισχυμένων ελέγχων, αντιπροσωπεύει περίπου το ένα τρίτο του αντίστοιχου ποσοστού που διαπιστώθηκε σε σχέση με τα προϊόντα που προέρχονται από ευρωπαϊκές εγκαταστάσεις, οι οποίες, ωστόσο, υποτίθεται ότι συμμορφώνονται προς την κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης. Για επτά εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες, το κρίσιμο ποσοστό κυμαίνεται μεταξύ 0 και 3,1 %. Επιπλέον, μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 19ης Απριλίου 2018 υπήρξε μία μόνον προειδοποίηση RASFF σχετικά με τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες. Επομένως, ο αριθμός των προειδοποιήσεων RASFF σε σχέση με τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χαρακτηριστεί σημαντικός, τα δε διαπιστωθέντα περιστατικά μη συμμορφώσεως δεν μπορούν να θεωρηθούν ενδεικτικά μιας γενικότερης επιχειρηματικής πρακτικής. Η περίσταση αυτή αντανακλάται στο πρώτο σχέδιο εκτελεστικού κανονισμού, το οποίο υποβλήθηκε προς γνωμοδότηση στη μόνιμη επιτροπή στις 21 Φεβρουαρίου 2018 (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω), το οποίο δεν αφορούσε σχεδόν καμία από τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες.

101 Τέταρτον, καμία περίπτωση σαλμονέλας δεν εντοπίσθηκε όσον αφορά προϊόντα με βάση άλλο κρέας πέραν του κρέατος πουλερικών τα οποία προέρχονταν από εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες και διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους, με αποτέλεσμα οι αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού να ενέχουν, συναφώς, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

102 Πέμπτον, κατά τις προσφεύγουσες, το πόρισμα της εκθέσεως που κατήρτισε η Επιτροπή το 2018, κατόπιν του δευτέρου ελέγχου στον οποίο προέβη (βλ. σκέψη 98 ανωτέρω), επιβεβαιώνει ότι οι αρχές της Βραζιλίας έλαβαν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου όχι μόνον να διαπιστωθούν τα πραγματικά περιστατικά σε σχέση με την υπόθεση απάτης που μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, αλλά προκειμένου επίσης να διασφαλισθεί εφεξής η συμμόρφωση των προϊόντων που εξάγονται με προορισμό την αγορά της Ένωσης. Στα μέτρα αυτά περιελήφθη, προληπτικώς, η αποφασισθείσα τον Μάρτιο του 2018 αναστολή της δυνατότητας εξαγωγής για ορισμένες εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες. Επιπλέον, από τους ελέγχους που πραγματοποίησε η Επιτροπή σε τρεις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες δεν προέκυψε καμία πρόδηλη πλημμέλεια. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι στο πλαίσιο της έρευνας αυτής εμπλέκεται μία μόνον εγκατάσταση μεταξύ εκείνων οι οποίες ανήκουν στην πρώτη ενάγουσα και από τις οποίες έχει επιτραπεί η εξαγωγή κρέατος πουλερικών με προορισμό την Ένωση και δεδομένου ότι οι δικαστικές έρευνες στις οποίες αναφέρεται η Επιτροπή στην ίδια αιτιολογική σκέψη αφορούν την περίοδο από το 2012 έως τις αρχές του 2017 το αργότερο, οι περιστάσεις τις οποίες επικαλείται η Επιτροπή δεν είναι ικανές να κλονίσουν την αξιοπιστία των εγγυήσεων που παρέχουν οι αρχές της Βραζιλίας ως προς τις εγκαταστάσεις οι οποίες ανήκουν στις προσφεύγουσες και διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους.

103 Από τις σκέψεις 96 έως 102 ανωτέρω προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών διαρθρώνεται σε δύο σκέλη. Με το πρώτο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο συνιστάμενη σε παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 854/2004 (βλ. σκέψη 97

ανωτέρω). Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την αξιοπιστία των εγγυήσεων που παρέχουν οι αρχές της Βραζιλίας σε σχέση με τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες (βλ. σκέψεις 98 έως 102 ανωτέρω).

104 Πρέπει, ευθύς εξαρχής, να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως, κατά το οποίο η Επιτροπή αξιολόγησε στην πραγματικότητα την ατομική συμπεριφορά κάθε μίας από τις εγκαταστάσεις τις οποίες αφορά ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός κατά παράβαση του άρθρου 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του κανονισμού 854/2004 (βλ. σκέψη 97 ανωτέρω). Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 82 έως 87 ανωτέρω, η περιλαμβανόμενη στις αιτιολογικές σκέψεις του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού αναφορά σε στοιχεία που αφορούν τις εγκαταστάσεις οι οποίες ανήκουν στις προσφεύγουσες και διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους γίνεται μόνο στο μέτρο που τούτο είναι αναγκαίο για να εξηγηθούν οι λόγοι για τους οποίους, σε συνδυασμό με τη συμπεριφορά ή τις δηλώσεις των αρχών της οικείας τρίτης χώρας, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι αρχές αυτές δεν παρέχουν πλέον τις εγγυήσεις που απαιτεί το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004. Κατά τα λοιπά, η αναφορά αυτή εξηγείται επίσης από την ανάγκη της Επιτροπής να ενεργήσει με επιμέλεια και αμεροληψία, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να προβεί σε πλήρη και εμπεριστατωμένη εξέταση της υποθέσεως. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διέγραψε από τους επίμαχους καταλόγους όλες τις εγκαταστάσεις της Βραζιλίας δεν συνεπάγεται ότι, στην πραγματικότητα, στήριξε την απόφασή της αποκλειστικά στη συμπεριφορά ή στις επιδόσεις των επίμαχων εγκαταστάσεων χωρίς να λάβει υπόψη τις επιδόσεις των αρχών της Βραζιλίας που επηρεάζουν την αξιοπιστία των εγγυήσεων που πρέπει να παρέχουν οι τελευταίες.

105 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος, αυτό περιέχει αιτιάσεις που βάλλουν τόσο κατά της αιτιολογίας που αφορά τον αριθμό των προειδοποιήσεων RASFF σχετικά με την παρουσία σαλμονέλας στο κρέας πουλερικών (αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού) όσο και εκείνης που αφορά υπόθεση απάτης σε σχέση με την πλαστογράφηση πιστοποιητικών των εργαστηρίων της Βραζιλίας σχετικών με την ποιότητα του κρέατος εν γένει, συμπεριλαμβανομένων των κρεάτων πουλερικών (αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού).

106 Από τις λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 12, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 854/2004, όπως αυτές προκύπτουν από τη δημοσίευση στο διαδίκτυο των επίμαχων καταλόγων, συνάγεται ότι οι εγγεγραμμένες στους καταλόγους αυτούς εγκαταστάσεις κατανέμονται ανά χώρα και ανά τομέα δραστηριότητας. Συνακόλουθα, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 83, οι ανήκουσες στις προσφεύγουσες εγκαταστάσεις διεγράφησαν από τέσσερις διαφορετικούς καταλόγους που αφορούσαν, αντιστοίχως, τα κρέατα οικόσιτων οπληφόρων (τμήμα I της ονοματολογίας των τομέων, πίνακας 1 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού), τα κρέατα πουλερικών και λαγομόρφων (τμήμα II της ονοματολογίας των τομέων, πίνακας 2 του εν λόγω παραρτήματος), τον κιμά, τα παρασκευάσματα κρέατος και το μηχανικώς διαχωρισμένο κρέας (τμήμα V της ονοματολογίας των τομέων, πίνακας 3 του εν λόγω παραρτήματος) και τα προϊόντα με βάση το κρέας (τμήμα VI της ονοματολογίας των τομέων, πίνακας 4 του εν λόγω παραρτήματος). Κάθε εγγεγραμμένη στους επίμαχους καταλόγους εγκατάσταση φέρει αριθμό εγκρίσεως που έχει δοθεί από την αρμόδια αρχή της Βραζιλίας.

107 Υπενθυμίζεται ότι οι λόγοι που εκτίθενται στις αιτιολογικές σκέψεις 4 έως 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού (βλ. σκέψη 105 ανωτέρω) στηρίζουν, σωρευτικώς, τη διαγραφή από τους επίμαχους καταλόγους των δέκα εγκαταστάσεων που περιλαμβάνονται στον πίνακα 2 του παραρτήματος του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού ως εγκαταστάσεων των οποίων η παραγωγή κρέατος πουλερικών και λαγομόρφων επιτρέπεται να εισαχθεί στην Ένωση (τμήμα II της ονοματολογίας των τομέων). Αντιθέτως, όσον αφορά τις εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονται στους πίνακες 1, 3 και 4 του παραρτήματος του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού (τμήματα I, V και VI της ονοματολογίας των τομέων), η προαναφερθείσα υπόθεση απάτης είναι ο μοναδικός λόγος

στον οποίο στηρίζεται η διαγραφή τους από τους ίδιους καταλόγους ως εγκαταστάσεων των οποίων η παραγωγή κρέατος οικόσιτων οπληφόρων, κιμά, παρασκευασμάτων κρέατος, προϊόντων με βάση το κρέας και μηχανικώς διαχωρισμένου κρέατος επιτρέπεται να εισαχθεί στην Ένωση.

108 Ως εκ τούτου, εφόσον οι εκτιμήσεις της Επιτροπής σε σχέση με την υπόθεση απάτης που συνδέεται με την πλαστογράφηση πιστοποιητικών των εργαστηρίων της Βραζιλίας σχετικών με την ποιότητα του κρέατος εν γένει, συμπεριλαμβανομένων των κρεάτων πουλερικών, δεν είναι παράνομες, αρκούν για να στηρίξουν, επαρκώς κατά νόμο, τον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό. Επομένως, πρέπει να εξετασθούν, πρώτον, οι αιτιάσεις που προβάλλουν οι προσφεύγουσες κατά των εν λόγω εκτιμήσεων.

109 Συναφώς, όταν η Επιτροπή εκθέτει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται μια πράξη όπως ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός, ο έλεγχος νομιμότητας που ασκεί ο δικαστής της Ένωσης αφορά το υποστατό των πραγματικών περιστατικών που εκτίθενται στην πράξη αυτή καθώς και το ζήτημα εάν τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά μπορούν, ως εκ της φύσεώς τους, να κλονίσουν την εμπιστοσύνη της Επιτροπής στην αξιοπιστία των εγγυήσεων που πρέπει να παρέχουν οι αρμόδιες αρχές της τρίτης χώρας κατά την έννοια του άρθρου 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004 (βλ. σκέψη 29 ανωτέρω). Αντιθέτως, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής κατά τον καθορισμό του ορίου κάτω από το οποίο εκτιμά ότι οι κρίσιμες εγγυήσεις δεν είναι πλέον αξιόπιστες (βλ. σκέψη 80 ανωτέρω), δεν απόκειται στον δικαστή της Ένωσης, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που του έχει ανατεθεί βάσει του άρθρου 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, να υποκαταστήσει την εκτίμηση της Επιτροπής με τη δική του όσον αφορά το επίπεδο του κατώτατου αυτού ορίου. Εντούτοις, ο δικαστής της Ένωσης πρέπει να μπορεί να επικρίνει μια πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή έχει καθορίσει το κρίσιμο κατώτατο όριο σε επίπεδο που επηρεάζει κατάφωρα το ευλογοφανές των συμπερασμάτων της όσον αφορά την αξιοπιστία των εν λόγω εγγυήσεων.

110 Εν προκειμένω, κατά την αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν στην Επιτροπή από τις αρμόδιες αρχές της Βραζιλίας κάνουν λόγο για περιπτώσεις απάτης που διαπιστώθηκαν στη Βραζιλία τον Μάρτιο του 2018 όσον αφορά την πιστοποίηση των εργαστηρίων για το κρέας, συμπεριλαμβανομένων των κρεάτων πουλερικών, και τα προϊόντα με βάση το κρέας που εξάγονται στην Ένωση. Κατά την εν λόγω αιτιολογική σκέψη, οι εν εξελίξει έρευνες και οι πρόσφατες ενέργειες της δικαστικής εξουσίας στη Βραζιλία έδειχναν ότι δεν υπήρχαν επαρκείς εγγυήσεις ώστε να γίνει δεκτό ότι οι εγκαταστάσεις των προσφευγουσών πληρούσαν τις σχετικές απαιτήσεις της Ένωσης, με αποτέλεσμα τα προϊόντα που προέρχονταν από τις εγκαταστάσεις τους να μπορούν να αποτελέσουν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

111 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, κατ' αρχάς, ότι οι εκτιμήσεις αυτές αναιρούνται από τις εκθέσεις που καταρτίσθηκαν κατόπιν των δύο ελέγχων που διενήργησε η Επιτροπή στη Βραζιλία.

112 Πρέπει να επισημανθεί ότι, τον Μάιο του 2017, η Επιτροπή πραγματοποίησε έναν πρώτο έλεγχο στη Βραζιλία, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 46 του κανονισμού 882/2004. Στο πλαίσιο του εν λόγω ελέγχου είχαν επισημανθεί ορισμένες πλημμέλειες σχετικές με τις ακόλουθες πτυχές:

– έλεγχοι και εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές·

– συγκρούσεις συμφερόντων·

– επιλεξιμότητα των πρώτων υλών·

– παρουσία επίσημων κτηνιάτρων·

– επανεξαγωγή εμπορευμάτων που απορρίφθηκαν κατόπιν προειδοποιήσεων RASFF·

– επικαιροποίηση των καταλόγων εγκαταστάσεων που έχουν πιστοποίηση για εξαγωγή με προορισμό την αγορά της Ένωσης·

– έλεγχοι για σαλμονέλα.

113 Στη συνέχεια, η Επιτροπή διενήργησε δεύτερο έλεγχο στη Βραζιλία μεταξύ 22ας Ιανουαρίου και 5ης Φεβρουαρίου 2018.

114 Μολονότι είναι αληθές ότι η σχετική με τον δεύτερο έλεγχο έκθεση αναφέρει ορισμένες βελτιώσεις όσον αφορά τις επιδόσεις των αρμοδίων αρχών στους τομείς που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 112 ανωτέρω, το πόρισμα της εν λόγω εκθέσεως δεν αναιρεί την εκτίμηση που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού.

115 Συγκεκριμένα, τόσο από τις διαπιστώσεις όσο και από το πόρισμα της σχετικής με τον δεύτερο έλεγχο εκθέσεως προκύπτει ότι αυτή περιγράφει τις ενέργειες στις οποίες προέβησαν οι εθνικές αρχές για να διορθώσουν συστημικές ελλείψεις όσον αφορά τη συχνότητα των ελέγχων, τις συγκρούσεις συμφερόντων αναφορικά με τους ελεγκτές, την ποιότητα των πρώτων υλών, την πρόσληψη κατάλληλου αριθμού επίσημων κτηνιάτρων ικανού να διασφαλίσει την πραγματική παρουσία τους για την άσκηση των καθηκόντων τους, τα αναγκαία μέτρα προς αποφυγή της επανεξαγωγής προς την αγορά της Ένωσης παρτίδων που αποτέλεσαν αντικείμενο προειδοποιήσεως RASFF, την έγκαιρη επικαιροποίηση των καταλόγων των πιστοποιημένων για εξαγωγή προς την εν λόγω αγορά εγκαταστάσεων και, τέλος, τη δειγματοληψία με σκοπό τους ελέγχους για σαλμονέλα.

116 Πλην όμως, μολονότι οι πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες στηρίζεται το πόρισμα της σχετικής με τον δεύτερο έλεγχο εκθέσεως αφορούν τις ενέργειες των αρμόδιων αρχών σε σχέση με ορισμένες εγκαταστάσεις που περιλαμβάνονται στο δείγμα για τους σκοπούς του ελέγχου, το συμπέρασμα περί των βελτιώσεων εκ μέρους των αρχών αυτών αφορά τις επιδόσεις τους σε γενικό επίπεδο. Τουτέστιν, στο πόρισμα της εκθέσεως αυτής γίνεται λόγος για συστημικές ελλείψεις συνεπεία της δυσλειτουργίας των επίμαχων αρχών, σε επίπεδο μεθόδων και προσωπικού, οι οποίες καθιστούν αναγκαίες βελτιώσεις όπως την επιτάχυνση της διαδικασίας επικαιροποιήσεως των καταλόγων εγκαταστάσεων. Πράγματι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το άρθρο 46 του κανονισμού 882/2004, το οποίο αποτελεί τη νομική βάση που της παρέχει την εξουσία να προβαίνει στους ελέγχους αυτούς, προβλέπει ότι οι έλεγχοι αυτοί έχουν ως σκοπό να της παράσχουν τη δυνατότητα να επαληθεύσει τη συμμόρφωση ή την ισοδυναμία της νομοθεσίας και των συστημάτων των τρίτων χωρών με τη νομοθεσία της Ένωσης περί ζωοτροφών, τροφίμων και υγείας των ζώων. Επομένως, οι έλεγχοι αυτοί, ως εκ της φύσεώς τους, δεν αποσκοπούν στον εντοπισμό μεμονωμένων συμπεριφορών, όπως εκείνων που συνίστανται σε ευρεία πλαστογραφία πιστοποιητικών στην οποία εμπλέκονται υπάλληλοι και στελέχη συγκεκριμένης επιχειρήσεως. Πρέπει να προστεθεί, εν πάση περιπτώσει, ότι οι περιστάσεις που μνημονεύονται στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή τον Μάρτιο του 2018, ενώ ο εν λόγω έλεγχος είχε ήδη περατωθεί στις 5 Φεβρουαρίου του ιδίου έτους.

117 Στο πλαίσιο αυτό, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα στοιχεία που εκτίθενται στα σημεία 97 έως 104 του υπομνήματος αντικρούσεως τεκμηριώνουν επαρκώς κατά νόμο τους λόγους που εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 6 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού.

118 Ειδικότερα, από τα στοιχεία αυτά, και κυρίως από την απόφαση του αρμόδιου δικαστή, της 4ης Μαρτίου 2018, να επιτρέψει επιτόπιους ελέγχους κατά διαφόρων φυσικών προσώπων, προκύπτει ότι οι έρευνες της ομοσπονδιακής αστυνομίας της Βραζιλίας καθώς και των δικαστικών αρχών αφορούν περιπτώσεις εκτεταμένης απάτης υπό μορφή πλαστογραφιών σχετικών με την πιστοποίηση των προϊόντων ζωικής προελεύσεως με τη συμμετοχή ανώτερου προσωπικού και τη γνώση μελών του διοικητικού συμβουλίου των προσφευγουσών. Η απόφαση αυτή κάνει λόγο για πρακτικές εντός του ομίλου στον οποίο ανήκουν οι προσφεύγουσες με σκοπό την υπονόμευση του δημοσίου συστήματος υγειονομικών ελέγχων μέσω πλαστογραφημένων πιστοποιητικών. Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένο, ότι, κατά τον χρόνο συντάξεώς του, το έγγραφο αυτό

αφορούσε άμεσα μία μόνον εγκατάσταση που περιλαμβανόταν μέχρι τότε στους επίμαχους καταλόγους, ήτοι την φέρουσα τον αριθμό εγκρίσεως 1001 εγκατάσταση, δεν επηρεάζει την εκτίμηση της Επιτροπής ως προς την έκταση της απειλής που συνιστά μια τέτοια συμπεριφορά και, κατά συνέπεια, ως προς την αξιοπιστία των εγγυήσεων που παρείχαν οι αρχές της Βραζιλίας ακριβώς κατά αυτού του είδους απειλών. Επιπροσθέτως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η πλήρης ενοποίηση του εν λόγω ομίλου συνεπάγεται ότι τα προϊόντα των εγκαταστάσεων πρέπει να κυκλοφορούν από τη μια εγκατάσταση στην άλλη προκειμένου να υποστούν τις αναγκαίες εργασίες μεταποιήσεως. Επιπλέον, από την ενδεχόμενη εμπλοκή μελών του διοικητικού συμβουλίου καθώς και του ανώτερου προσωπικού των προσφευγουσών δεν μπορεί να συναχθεί με βεβαιότητα, ενόσω η έρευνα εκκρεμεί ακόμη, ότι οι επιλήψιμες ενέργειες περιορίστηκαν σε μία και μόνη εγκατάσταση.

119 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, με έγγραφο της 5ης Μαρτίου 2018, η Επιτροπή απευθύνθηκε στις αρχές της Βραζιλίας στο πλαίσιο των επαφών που αφορούσαν την απάτη σε σχέση με την πιστοποίηση των κρεάτων ως προς το βακτήριο της σαλμονέλας. Στο πλαίσιο αυτό, αφού υπενθύμισε ότι είχε επανειλημμένως καλέσει τις εν λόγω αρχές να επεκτείνουν τις έρευνές τους σε όλες τις εγκαταστάσεις όλων των ομόσπονδων κρατών της Βραζιλίας που εξάγουν προϊόντα κρέατος με προορισμό την Ένωση, η Επιτροπή ζήτησε, πρώτον, λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την πρώτη προσφεύγουσα και πέντε εργαστήρια αναλύσεων που φέρονταν να εμπλέκονται στην απάτη σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα δημοσιεύματα Τύπου και, δεύτερον, την άμεση αναστολή όλων των παρτίδων που προέρχονταν από την πρώτη προσφεύγουσα ή είχαν πιστοποιηθεί από τα επίμαχα εργαστήρια.

120 Κατόπιν της ως άνω αιτήσεως, το Υπουργείο Γεωργίας της Βραζιλίας πληροφόρησε την Επιτροπή, με έγγραφο της 15ης Μαρτίου 2018, ότι είχε μόλις αναστείλει την πιστοποίηση αναφορικά με επτά εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες και ότι διατηρούσε την ήδη διαταχθείσα αναστολή τριών άλλων εγκαταστάσεων που ανήκουν στις προσφεύγουσες.

121 Ωστόσο, με δύο διατάξεις της 17ης Απριλίου 2018, οι αρχές της Βραζιλίας ήραν την αναστολή αυτή για το σύνολο των εγκαταστάσεων πλην αυτής με αριθμό εγκρίσεως 466, χωρίς να παράσχουν απτά στοιχεία που να δικαιολογούν το εν λόγω ευνοϊκό για τις προσφεύγουσες μέτρο, ενώ η έρευνα βρισκόταν ακόμη σε πρώιμο στάδιο.

122 Πλην όμως, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, οι περιστάσεις αυτές είναι αντικειμενικά ικανές να κλονίσουν την εμπιστοσύνη της στις εγγυήσεις που παρέχουν οι αρχές της Βραζιλίας σε σχέση με τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες και δεν υποδηλώνουν –λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει η Επιτροπή για τον καθορισμό του ορίου κάτω από το οποίο οι εγγυήσεις αυτές δεν πρέπει πλέον να χαρακτηρίζονται αξιόπιστες (βλ. σκέψεις 79, 80 και 109 ανωτέρω)– πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

123 Συναφώς, η περίσταση ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, οι έρευνες δεν είχαν ακόμη περατωθεί, οπότε οι δηλώσεις των αστυνομικών και δικαστικών αρχών σχετικά με τις διαπιστώσεις που έγιναν στο πλαίσιο των ερευνών αυτών δεν προδικάζουν τα οριστικά συμπεράσματα, δεν ασκεί επιρροή. Πράγματι, όπως εξετέθη στις σκέψεις 74 έως 82 ανωτέρω, ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός δεν έχει ως αντικείμενο την αφαίρεση οιουδήποτε ατομικού δικαιώματος των προσφευγουσών, πράγμα που θα απαιτούσε την προηγούμενη κίνηση έρευνας που θα κατέληγε σε οριστικά συμπεράσματα. Μοναδικό του αντικείμενο είναι ο καθορισμός του βαθμού στον οποίο η Επιτροπή εξακολουθεί να έχει εμπιστοσύνη στις εγγυήσεις που παρέχουν οι αρχές της Βραζιλίας σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004. Οι κίνδυνοι όμως που εντοπίστηκαν εν προκειμένω λόγω των πλημμελών επιδόσεων των αρχών της Βραζιλίας (βλ. σκέψεις 117 έως 122 ανωτέρω) συναρτώνται άμεσα με τις επιταγές περί υγείας των ανθρώπων και των ζώων που κατοχυρώνονται στα άρθρα 11 και 12 του εν λόγω κανονισμού. Επομένως, ο εκτελεστικός αυτός κανονισμός μπορεί νομίμως να στηριχθεί, όπως συνέβη εν προκειμένω, σε στοιχεία τα οποία είναι αντικειμενικώς ικανά να κλονίσουν την εμπιστοσύνη αυτή.

124 Κατά συνέπεια, οι εκτιμήσεις της Επιτροπής ως προς την υπόθεση απάτης που συνδέεται με την πλαστογράφηση πιστοποιητικών των εργαστηρίων της Βραζιλίας σε σχέση με την ποιότητα του κρέατος εν γένει, συμπεριλαμβανομένων των κρεάτων πουλερικών, αρκούν για τη στήριξη του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, οπότε πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν τα επιχειρήματα των προσφευγουσών αναφορικά με τον αριθμό προειδοποιήσεων RASFF σε σχέση με την παρουσία σαλμονέλας στα κρέατα πουλερικών (βλ. σκέψεις 107 και 108 ανωτέρω).

125 Δεδομένου ότι απορρίφθηκε και το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως (βλ. σκέψη 104 ανωτέρω), ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

*Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων*

126 Κατά τις προσφεύγουσες, η ανάλυση των κρίσιμων στατιστικών στοιχείων καταδεικνύει ότι υπάρχουν και άλλες εγκαταστάσεις που αποτέλεσαν, αναλογικά, αντικείμενο περισσότερων προειδοποιήσεων RASFF από εκείνες που τους ανήκουν και οι οποίες δεν διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους. Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι οι εγκαταστάσεις που τους ανήκουν βρίσκονται σε παρεμφερή κατάσταση, υπό το πρίσμα των κριτηρίων που ελήφθησαν υπόψη στις αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, με εκείνη των προαναφερθεισών άλλων εγκαταστάσεων. Επομένως, οι εκτιμήσεις σχετικά με τον κίνδυνο για τη δημόσια υγεία όσον αφορά τις δύο αυτές κατηγορίες εγκαταστάσεων δεν μπορούν να αποκλίνουν, δεδομένου ότι οι αναφορές της Επιτροπής σε σχέση με την υπόθεση απάτης που μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 6 του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού αφορούν μόνον ισχυρισμούς σε σχέση με περιορισμένο αριθμό εγκαταστάσεων.

127 Πρέπει να υπομνησθεί ότι οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο εκτελεστικό κανονισμό, βάσει του οποίου δώδεκα εγκαταστάσεις που τους ανήκουν διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους. Από την ανάλυση όμως του τρίτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός εκδόθηκε εγκύρως λαμβανομένου υπόψη του λόγου που αφορά την μνημονευόμενη στην αιτιολογική σκέψη 6 υπόθεση απάτης σε σχέση με την πλαστογράφηση πιστοποιητικών εργαστηρίων της Βραζιλίας (βλ. σκέψεις 107, 108 και 124 ανωτέρω). Με τον τέταρτο δε λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων αντλώντας επιχείρημα από τον έτερο λόγο που επικαλέστηκε η Επιτροπή για την έκδοση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, ήτοι εκείνον του αριθμού προειδοποιήσεων RASFF σχετικά με την παρουσία σαλμονέλας στα κρέατα πουλερικών (αιτιολογικές σκέψεις 4 και 5 του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού). Επομένως, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η Επιτροπή όφειλε να κρίνει ότι οι εγγυήσεις που παρείχαν οι αρχές της Βραζιλίας όσον αφορά άλλες εγκαταστάσεις της εν λόγω τρίτης χώρας δεν ήταν, ούτε αυτές, αξιόπιστες, η περίσταση αυτή ουδόλως θα επηρέαζε τη νομιμότητα του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού όσον αφορά τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες.

128 Ως εκ τούτου, η έκδοση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, οπότε ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

*Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας*

129 Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η διαγραφή των εγκαταστάσεων που τους ανήκουν από τους επίμαχους καταλόγους συνιστά προδήλως μη αναγκαίο μέτρο, δεδομένου ότι άλλα μέτρα μικρότερης εντάσεως, όπως οι ενισχυμένοι έλεγχοι κατά την εξαγωγή και στα σύνορα της Ένωσης, θα αρκούσαν για τη διασφάλιση του σκοπού που επιδιώκει ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός.

Δεύτερον, κατά την άποψή τους, οι έρευνες στην υπόθεση απάτης για την οποία γίνεται λόγος στην αιτιολογική σκέψη 6 του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού αφορούν μία μόνον εγκατάσταση που τους ανήκει, ενώ οι έρευνες σχετικά με μια άλλη υπόθεση την οποία μνημονεύει η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως αφορούν μόνον τέσσερις εγκαταστάσεις που τους ανήκουν, εκ των οποίων μία μόνον εξήγε κρέας πουλερικών και παρασκευάσματα κρέατος πουλερικών με προορισμό την Ένωση, και δη σε περιορισμένες ποσότητες.

130 Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο προσβαλλόμενος εκτελεστικός κανονισμός στηρίζεται στη διαπίστωση της Επιτροπής ότι οι εγγυήσεις που παρέχουν οι αρχές της Βραζιλίας σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004 δεν είναι πλέον αξιόπιστες ως προς τις εγκαταστάσεις που ανήκουν στις προσφεύγουσες. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, όπως προκύπτει από την ανάλυση επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, δεν είναι παράνομες οι εκτιμήσεις της Επιτροπής σχετικά με την αναξιοπιστία των επίμαχων εγγυήσεων λόγω της υποθέσεως της απάτης σε σχέση με την πλαστογράφηση πιστοποιητικών εργαστηρίων της Βραζιλίας αναφορικά με την ποιότητα του κρέατος, η διαγραφή των εγκαταστάσεων που ανήκουν στις προσφεύγουσες από τους επίμαχους καταλόγους είναι το μέτρο που η Επιτροπή καλείται να λάβει, σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004, σε συνδυασμό με την παράγραφο 4, στοιχείο γ′. Πράγματι, βάσει της τελευταίας αυτής διατάξεως, μια εγκατάσταση μπορεί να συμπεριληφθεί σε τέτοιον κατάλογο μόνον εφόσον η αρμόδια αρχή της τρίτης χώρας παρέχει ως προς αυτήν τις εγγυήσεις που περιγράφονται στην εν λόγω διάταξη.

131 Επομένως, δεδομένου ότι η Επιτροπή διαπίστωσε, κάνοντας χρήση της σχετικής της διακριτικής ευχέρειας (βλ. σκέψεις 80 και 109 ανωτέρω), ότι οι εγγυήσεις που παρείχαν οι αρχές της Βραζιλίας σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 854/2004 δεν ήταν πλέον αξιόπιστες ως προς τις προσφεύγουσες και, κατά συνέπεια, εξέλειπαν, η διαγραφή των εγκαταστάσεων που ανήκουν στις προσφεύγουσες από τους επίμαχους καταλόγους συνιστά, όπως προκύπτει από την τελευταία διάταξη σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 4, στοιχείο γ′, του ίδιου κανονισμού, το κατάλληλο και αναγκαίο μέτρο για την αντιμετώπιση της καταστάσεως αυτής.

132 Κατά συνέπεια, ακόμη και χωρίς να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι, πριν από την έκδοση του προσβαλλόμενου εκτελεστικού κανονισμού, τα προϊόντα που προέρχονταν από διάφορες εγκαταστάσεις, οι οποίες ανήκουν στις προσφεύγουσες και διεγράφησαν από τους επίμαχους καταλόγους, είχαν ήδη αποτελέσει αντικείμενο ενισχυμένων ελέγχων (βλ. σκέψεις 99 και 100 ανωτέρω), η αρχή της αναλογικότητας δεν θα μπορούσε να υποχρεώσει την Επιτροπή να διατάξει μέτρα όπως αυτά περί ενισχύσεως των ελέγχων στα σύνορα της Ένωσης για τα εν λόγω προϊόντα, ενώ το θεσμικό αυτό όργανο δεν θεωρεί πλέον ότι οι παρεχόμενες από τις αρχές της Βραζιλίας εγγυήσεις ως προς τις εν λόγω εγκαταστάσεις είναι αξιόπιστες.

133 Επομένως, πρέπει να απορριφθούν ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως και η προσφυγή στο σύνολό της.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

134 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικασθούν στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

**2) Καταδικάζει την BRF SA και την SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.**

Γρατσίας Frimodt Nielsen Schwarcz

Valančius Frendo

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Ιουλίου 2020.

(υπογραφές)